

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΓΚΟΜΙΟΝ

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεομάρτυρος

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΙΟΛΟΑΙΤΟΥ

Τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἑαυτοῦ

Τοῦ ἐν τῇ πόλει τῆς Κυδωνίας

Μαρτυρήσαντος.

Ἐρανισθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα

 $\gamma \pi^0$

Ε. Π. ΤΥΜΠΑΜΠΟΓΛΟΥ

τοῦ ἐκ Κυδωνίας.

Εἰς κοινὴν τῶν Μοναχῶν, καὶ πάντων τῶν

Ὁρθοδόξων Λαϊκῶν Χριστιανῶν

ὦ φέλιαν.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ.
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦ. Ν. ΒΑΡΟΤΣΗ

(Διευθ: ἐπὶ Δαριανοῦ Δημητριάδου.)

1848.

Α Γ Γ Ε Α Ι Α.

Μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων Ἑλλησιαστικῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα δύνανται σήμερον νὰ ἐνασχολήσῃ πάντα Χριστιανόν, καὶ νὰ διεγείρῃ τὴν περιέργειαν αὐτοῦ, νομίζω ὅτι εἶναι ἓν ἐκ τῶν τοιούτων καὶ τὸ ὁποῖον μέλλω νὰ ἐκδώσω βιβλίον, ἐκ τοῦ ὁποῖου δύναται πᾶς τις νὰ εὕρῃ πιστὰς ἀποδείξεις περὶ τῶν φρικτῶν Μαρτυριῶν, τῶν ὁποίων ὑπέφερον ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ὁ Νεομάρτυς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ Χιοπολίτης, εἰς τὴν πόλιν τῶν Κυδωνιῶν.

Ὅθεν διὰ νὰ καταστήσω παγκοσμίως γνωστὰ τὰ Σεπτὰ ταῦτα Μαρτύρια, καὶ διὰ νὰ ἐγκωμιάσω, τὸ κατὰ δύναμιν τὸν Νεομάρτυρα, ἐπεχείρισα τὴν διὰ τοῦ τύπου ἐκδοσιν τοῦ Ἐγκωμίου του ἐντὸς τοῦ ὁποῖου θέλουν ὑπάρχει, εἰς μὲν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἡ Εἰκὼν τοῦ Νεομάρτυρος, εἰς δὲ τὸ τέλος ἡ ἀκολουθία μετὰ δια-

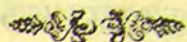
6
αιτέρα εὐνοια μὲ κάμνει καὶ ἰδιαιτέρως ὑπό-
χρεων εἰς τὸ νὰ Σὲ ὁμολογῶ εὐγνωμοσύνην, καὶ
νὰ ἐπιθυμῶ τὴν ἐνδειξίν της μὲ τρόπους ἀνα-
λόγους, καὶ ἐπαξίους εἰς τὸ ὑποκαίμενόν της· ἡ
ἀδυναμία μου περιστέλλει τὴν ἐπιθυμίαν μου
εἰς ὅρια στενὰ καὶ εὐτελῆ, ἀλλὰ δὲν καταβάλλει
παντελῶς τὴν προαίρεσίν μου, ἥτις προθυμεῖ-
ται νὰ κάμῃ τὸ χρέος της, ἂν ὅχι λέγω κατὰ
τὴν ἐπιθυμίαν της, ἀλλὰ κατὰ τὰς δυνάμεις της.

Ὅθεν δέξαι, ὡς μικρὸν μὲν δεῖγμα τῆς πρὸς
Σὲ μεγάλης ἀγάπης μου, ὡς μεγάλην δὲ μαρτυ-
ρίαν τῆς πολλῆς πρὸς Σὲ εὐγνωμοσύνης μου, τὸ
πικρὸν τοῦτο στοιχειῶδες καὶ Μαρτυρικὸν βιβλια-
ρίον μου· καὶ ἐκτίμησον αὐτὸ ὅχι τὴν ἀξιοτή-
τίτου, ἀλλὰ τοὺς κόπους μου, καὶ τὴν προθυ-
μίαν μου, μὲ τὴν ὁποίαν σοὶ τὸ προσφέρω, ὅ-
πως τὸ διὰ Σὲ ὀλίγον λογισθῇ, ἀλλὰ δι' ἐμὲ πο-
λὺ ἀπὸ τὴν ἐλευθέριον ὑποδοχὴν Σου· ἐλπίζω
ὅτι θέλει Σὲ φανῇ εὐπρόσδεκτος ἡ τοιαύτη ἐν-
δειξις τῆς πρὸς Σὲ ἀγάπης μου, ὅχι διὰ τὴν
εὐτέλειάν της, ἀλλὰ διὰ τὴν καλὴν διάθεσιν τῆς
χαρραυγῆς μου, καὶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ πρὸς Σὲ
χρέους μου.

Ὁ Ἐκδότης

Ε. Η. Τ.

81
ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ.

- » Δέξασθε πόθῳ, ἀδελφοί, τὴν βίβλον τοῦ
Μάρτυρος,
- » Τοῦ ἐκλάμψαντος ἐν σεπτῇ Κυδωνίᾳ δι-
κην τυράννων.
- » Καὶ ἱκετεύσατε Θεόν, λύσιν πταισμάτων
πάντων,
- » Δοῦναι τῷ ἐκτυπώσαντι, εἰς ὠφελειαν
πάντων.

Ταπεινῶς ἀνατίθαι τὴν βίβλον

Ὁ Συγγραφεύς.

Εὐστρ. Η. Τυμπαρμόγλου.

Πᾶν ἀγέτυπον τοῦ παρόντος, μὴ φέρον τὴν
τὴν κάτωθεν μονογραφίαν μου, θεωρεῖται ὡς
κλοπημαῖον, καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

» Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί, ἀθανασία γὰρ ἔστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ·
ὅτι καὶ παρὰ Θεοῦ γινώσκεται, καὶ παρ' ἀνθρώ-
ποις.

Ὁ Σοφὸς Σολομών.

ΤΩ ΤΙΜΙΟΤΑΤΩ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΑΤΩ
ΔΑΝΙΗΛ, ΑΡΧΙΕΡΕΙ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Η φυσική σου Ἱεραρχώτης, ἡ διὰ τὰς
κτητὰς χάριτας τῆς καλῆς παιδείας Σου εὐ-
γένεια τῆς ψυχῆς σου, ὁ θερμὸς ζῆλος Σου
πρὸς τὴν ἀρετὴν, καὶ πρὸς πᾶσαν εὐσχημοσύ-
νην καὶ σεμνότητα, Σὲ καθισθῶσιν ὡς μίαν ἀ-
ξιομίμητον εἰκόνα, καὶ παράδειγμα δι' ὅλους
τοὺς καλοὺς χαρακτῆρας τῆς Ἀγιότητος, καὶ
τῶν καλῶν ἠθικῶν προτερημάτων Σου, μετὰ
ὅποια ἀπ' αἵς τὴν καρδίαν ἐκάστου, καὶ τὴν
ιδιὴν μου εἰς τὸ νὰ Σὲ τιμᾷ καὶ νὰ Σὲ σέβε-
ται. Σοῦ γὰρ τὸ κλέος τῇ τε τοῦ γένους τιμιό-
τητι, τῇ τε κατὰ τὰς ἐμπειρίας φρονήσειτε καὶ
εὐδαιμονίᾳ, καὶ τῇ πρὸς τὸν Θεὸν εὐσεβείᾳ, καὶ
παντοδαπῇ τῆς ψυχῆς ἀρετῇ, τῆς Εὐρώπης ἀ-
πάσης τοὺς ὅρους ὑπεριπτάμενον, ἐπ' αὐτὰς δὴ
τῆς τῆς Ἀσίας τε καὶ Αἰδύης τελευταίας ἐπε-
φοίτησεν.

Ἡ δὲ πρὸς με ἐκ τῆς καλοκόγχης Σου ἰδι-

φόρων δοξαστικῶν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Κυρίων
Συνδρομητῶν μας.

Διὸ παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς φιλοκάλους
καὶ εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς, νὰ συνδράμωσι πρὸς
ἐξοικονόμησιν τῶν ἀνγκαιῶν διὰ τὴν ἐκτύπω-
σιν αὐτοῦ ἐξόδων, διὰ νὰ ἔχωσι πάντοτε καὶ
τὰς δεήσεις πρὸς τὸν Νεομάρτυρα, εὐπροσδέχ-
τους παρὰ τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς, καὶ ἀτελεύ-
τητον τὴν μνήμην αὐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν
Ἀμήν!

Θέλει δὲ τυπωθῇ τὸ βιβλίον τοῦτο μὲ ὡ-
ραίους χαρακτῆρας καὶ εἰς καλῆς ποιότητος
χαρτίον· ἡ δὲ τιμὴ αὐτοῦ προσδιορίζεται διὰ
μὲν τοὺς Συνδρομητὰς Δραχμὴν 1 καὶ λεπτά
50· διὰ δὲ τοὺς μὴ συνδρομητὰς δρ. 2. πλη-
ρωτέας μετὰ τὴν παραλαβὴν του.

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 26 Μαΐου 1848.

Ὁ Ἐκδότης

Εὐστράτιος Παρασκευᾶ Τυμπαμπόγλου.

Ὁ ἐκ Κυθωνίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑΣ.

Δὲν ἤθελα ποτὲ τολμήσειν, ὦ φίλοι φιλό-
χριστοι ἀναγνώσται, νὰ ἐπεμβῶ εἰς τὸ παρὸν
στάδιον, ἐὰν δὲν εἶχα τὴν πεποίθησιν σταθε-
ρὰν καὶ βεβαίαν, ὅτι, εἰς τὴν παρούσαν τῆς
πατρίδος μας κατάστασιν, ἀπαιτεῖται λέγω,
καὶ αὐτῶν τῶν νηπίων ἀκόμη ἡ συνδρομὴ, ἐὰν
καὶ εἰς αὐτὰ τ' ἀδύνατα πλάσματα ἦτο δυνατόν
νὰ συνδράμωσιν, εἴτε μὲ λόγον, εἴτε μὲ ἔργον
εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν ὠφέλειαν.

Ἀλλὰ, πῶς ἤμποροῦσα, ὦ φιλόχριστοι φί-
λοι, νὰ καταπαύσω τὸν δυνατόν καὶ φρικτὸν
τῆς συνειδήσεώς μου ἑλεγχον, καὶ νὰ σθέσω
ἀπὸ τὴν ψυχὴν μου τὸν ζῆλον! Ἰδὼν μὲ τοὺς
ὀφθαλμούς μου εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ τί εἶδον;
εἶδον μέλαν ζορῶδες καὶ σκοτεινὸν νέφος! ἔ-
στρεψα ἀμέσως τὴν προσοχήν μου εἰς τὸν φι-
λόχριστον καὶ πολιτικὸν κόσμον, καὶ τί εἶδον;
εἶδον τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην στερημένην ἀπ'
αὐτὴν τὴν ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Νεομάρτυρος

ν' αναγνώσῃς αὐτὴν μέχρι τέλους, πλησίον τῆς
ψυχικῆς ὠφελείας τὴν ὁποίαν σοὶ ὑπόσχεται,
θέλεις εὑρεῖ ἐν αὐτῇ καὶ πολλὰ ἱστορικὰ καὶ
Μαρτυρικά γεγονότα καὶ συμβεβηκότα πει-
εργα.

Ἐββωσθε

Εὐστράτιος Παρ. Τυμπιμπόγλους

Ὁ ἐκ Κυθωνίας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΣΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ὅστις ἐμαρτύρησε κατὰ τὸ αὐτὸ 1807.

ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, κατὰ τὴν
26 Νοεμβρίου μηνός.

Τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἁγίου ἐνδό-
ξου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Χιο-
πολίτου, τοῦ ἐν ταῖς Κυθωνίαις

Ἀθλήσαντος.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξά, ἰστώμεν
στίχους Η'. καὶ ψάλλομεν σιγῇ Προσόμια.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταχυμάτων.

Σήμερον χαῖρας κροτοῦμεν ἅγαι φαι-
δράν ἑορτὴν, Κυθωνιέων πόλιν, καὶ λαμπρύ-
νεται πᾶτα, τὴν μνήμην ἐκτελοῦσα χαρμονι-
κῶς, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, ὃν ἐνεγκοῦτα

ἐπεχειρίσθην τὸ ἔργον μᾶλλον ὥς γυμνάσιον,
διὰ νὰ τελειοποιήσω τὴν συλλογιστικὴν καὶ
κριτικὴν μου δύναμιν με τὴν ἐλπίδα νὰ χρη-
σιμεύω κατὰ μικρόν τι ποτὲ καὶ εἰς τὴν πα-
τρίδα καὶ εἰς ἑμυτὸν, παρὰ νὰ υποσχεθῶ
οὐδ' ἑμὴν εἰς τὸν λαὸν πραγματικὴν ὠφέλειαν.

Ὁ Παντοδύναμε Θεέ! μικρὸν ζωηρὸν βλέμμα
Σου ἰσχύει ν' ἀναβιβάτῃ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν εἰς
τὰ ἐπουράνια ὕψη, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν νὰ τὸν κα-
τακρημνίσῃ εἰς τὰ ὑπόγεια Τάρταρα! ἐν μιᾷ
στιγμῇ οἰκοδομῇ καὶ κρημνίζεις τοσαῦτα, ὅσα
ἡ ἀνθρώπινος δύναμις δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ
εἰς διάστημα χιλιάδων αἰώνων! πάντα εἶναι
δυνατὰ κατ' ἔμπροσθεν τοῦ μεγαλοπρεποῦς Σου
κράτους. Σὺ ὑποχρεοῖς τὴν φύσιν ν' ἀνατρέψῃ
καὶ νὰ μεταβάλλῃ κατὰ τὴν ἀπόλυτον θέλησίν
Σου τοὺς νόμους τῆς. Σὺ δίδεις φωνὴν εἰς τοὺς
νεκροὺς, καὶ πτερὰ εἰς τὰ τετράποδα· διὰ Σοῦ
τὸ πᾶν ἐμφυγοῦται, καὶ ὁ ἄνθρωπος περιτρέ-

χει ἐν ἀκαρεῖ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν! πέμ-
φον μικρὰν ἀκτῖνα τοῦ λαμπροῦ φωτός Σου, καὶ
ἐνίσχυσον τὸ ἀδύνατόν μου πνεῦμα, διὰ νὰ δυ-
νηθῶ νὰ συνάψω ταῦτα πάντα ἱστορικὰ Μαρ-
τύρια! Λοιπὸν ὦν σταθερὸς καὶ βέβαιος, ὅτι
θέλω ἔχειν καὶ σοῦ τὴν χάριν καὶ τοῦ λαοῦ
τὴν συγνώμην διὰ τὰς ἀναπορεύτους ἐλλεί-
ψεις καὶ ἀδυναμίας μου, μένω μ' ὅλην τὴν εὐ-
γνωμοσύνην καὶ τὸ ἀπαιτούμενον σέβας.

Τοιαύτην λοιπὸν βίβλον προθέμενος νὰ ἐκ-
δώσω, συντείνουσαν εἰς τὴν ἡθικὴν εὐδαιμονίαν
τῶν φιλοχρίστων ἀνθρώπων, ἐπικαλοῦμαι πρῶ-
τον μὲν τὸν Νεομάρτυρα Γεώργιον εἰς ἑμαυτὸν
πρεσβευτὴν τε καὶ συνεργόν, εἴτα δὲ καὶ εἰς ὑμᾶς
τοὺς φιλοχρίστους ἀνθρώπους· ἔθεν διὰ τὴν ἐλ-
λειψιν τοῦ ὁλοκλήρου βιβλίου, ἔλαβον παρὰ τοῦ
καλούμενου Νικηφόρου Ἱερομονάχου ὅλην τὴν
σύνταξιν τῶν Μαρτυριῶν, παρεκτός τοῦ λό-
γου μου.

Δέχθητι λοιπὸν, φίλε ἀναγνώτα, εὐμενῶς
τὴν βίβλον ταύτην, καὶ ἂν λάβῃς τὸν κόπον

Γεωργίου τῶν Κυδωνιῶν ! Ὅθεν μ' ἐπαινε-
σάσθῃ ὕλη ἄφθορος καὶ ποικίλη διὰ τὰ δημι-
ουργήτη αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὰ οἰκοδομήτη
μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ λόγους οἴκους,
πόλεις καὶ ολοκλήρους πολιτείας ἐπάνω εἰς τὰ
αἰώνια θεμέλια, τὰ ὅποια ὅλοι αἱ θεῖται, καὶ
ἀνθρώπων δρθαὶ διδασκαλίαι ἀπὸ κτίσεως κό-
σμου ἐστάθησαν. Ἀλλ' ἡ ἀδυναμία μου πά-
ραυτα μ' ἐπεριώριτεν ἐντὸς τῶν ιδεῶν εἰς τὴν
μικράν μου καὶ ἀτελεῖ τυχὴν ἔχουσαν, τὴν ὁ-
ποῖαν ἐμρυτεύσας εἰς τὴν γόνιμον καὶ παμφό-
ρον γῆν τῶν φιλοχρίστων ἀνθρώπων μας, ἀφιερω-
ντὸς ἡμῶς, διὰ τὰ ὑπερασπίζεσθαι καὶ τὰ σερεώ-
ναι αὐτήν, ὡς νεογέννητον φυτὸν ἀπὸ τὰς ἐπι-
κινδύνους προσβολὰς τῶν λυστόντων τυράννων
καὶ φαρμακερῶν Τούρκων !

Μόλις δ' ἔλαβον τὸν κάλαμον ἀνὰ χεῖράς
μου, καὶ ἤρχισα νὰ συλλογίζωμαι περὶ τῶν
φρικτῶν μαρτυριῶν, καὶ παρευθὺς εὗρήθην εἰς

ἀπορίαν ! Εἰς ὁποιοὺνδήποτε ἀντικείμενον καὶ
ἂν ἐδῶτα τὴν προτοχήν μου εὔρον ιδέας, αἱ
ὅποια οὔτε βῆμα δὲν μ' ἄφινον νὰ λάβω ἐκ-
τὸς τῶν ιδεῶν μου. Ὁ κάλαμός μου ἔτρεχε
κατόπιν τῆς ἀπατηλῆς φαντασίας μου, καὶ
κρατημὸν δὲν εἶχεν ! Ἀλλ' ἀμέσως μ' ἐπα-
ρουσιάσθη ἡ ιδέα τῆς χαρρυγῆς, ἡ ιδέα τῶν
γνώσεων, ἡ ιδέα τῆς ἐμπειρίας, ἡ ιδέα τοῦ ἐ-
παγγέλματος, τότε καὶ τότε ἄλλαι κοινω-
νικαὶ ιδέαι, αἱ ὅποια μὲ ἠνάγκαζαν νὰ περιο-
ρισθῶ εἰς στενοτάτην τινὰ ιδεάν ὡς ταῦτα πάν-
τα σχηματίζοντα τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν τελειό-
τητα πάσης εὐδαιμονίας. Ἐγνώρισα τέλος πάν-
των ὅτι, διὰ νὰ συγγράψῃ τις ἐντελῶς καὶ ἐ-
λευθέρως, εἶναι τότεν δύσκολον, καθ' ὅσον ἀ-
πικτεῖται νὰ ὑπερέχῃ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτ-
τον εἰς ὅλας ταύτας τὰς ιδέας, τὸ ὅποιον εἶ-
ναι τὸ πλέον σπανιότατον μεταξὺ τῶν ἀνθρώ-
πων. Τὴν δυσκολίαν ταύτην παρατηρήσας,

ὁ Χῖος δῶρον αὐτῇ δι' ἀθλήσεως προσένεγκε.

Ἐν κριτηρίῳ παρέστης Μάρτις, Γεώργιε, Θεὸν ἀνακηρύττων τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· ἐπειδὴ ἀπείχαι τε καὶ αἰκισμοί, τυραννικοί σε οὐκ ἔπηξαν, καθηπεβλήθης δεσμούμενος ἐν φρουρᾷ καὶ Χριστὸν ἐξιλεούμενος.

Δεῦτε φιλόρτοι πάντες ἐκαθαρθέντες παθῶν, καὶ ἀρετῶν ἐνθέων, ἀστραπαῖς φαιδρυνθέντες, ὑμνήσωμεν ἀξίως τοῦ Ἀθλητοῦ, τὰ σεπτὰ ἀγωνίσματα, ὃ γὰρ ἐν πίστει ἀθλήσας τῇ καθαρᾷ, καθαρὸς τοὺς ὕμνοδους ἐκζητεῖ.

Αἰχιζομένου βασσάνοις Μάρτυς τοῦ Σώματος, καὶ λύθροις τῶν αἱμάτων, περιβρᾶντιζομένου, τρυφὴν μεγίστην ἔχειν τε καὶ χαρὰν, τοῖς τυράννοις ἐδείκνυτο, καὶ ὅν ἡγήσω ἀνάγκη καθυπαχθεῖς, ὡς Θεὸν αὐτὸν ἐκήρυξας.

Ὅτε ἐπέστη ἡ ὥρα τοῦ κομισθῆναί σε, ἐν τόπῳ καταδίκης, τότε δήσου τὸ γόνυ, κλύνας περιβόλῳ καὶ τῇ σφαγῇ σκυτὸν παραδέδω-

κας, Κυθωνιέων δὲ ἔδαφος τὸ κλεινόν, ἐφοινίχθη τοῖς σοῖς αἵμασι.

Καθάπερ θύμα εὐ ἰδὲς σὺ προσηγόμενος, διασπαρχῆς τῷ κτίστῃ ἀνεβόας τριτμάκας, θέσποτα Χριττί μου δεῖξαι καὶ ἐμὲ, τὸν διὰ σὲ μιλιζόμενον. Κυθωνιέων λαοῖς δὲ ἐκδυτωπῶ, δὸς πλουσίως τὰ ἐλέη σου.

Δόξα ἡχος Δ'.

Ἐρωτι τρωθεῖς Γεώργιε Νυμρίου τοῦ νεοτοῦ, τὰς φυσικὰς δυνάμεις υπερηκόντισας, καὶ πλήρης γεγονῶς τῆς χάριτος, ἀνθρωπίνην ἀπάσαν ἅπαντα δειλὰν, εἰάν σὺ γὰρ οὐκ ἐθέλουσαν τὴν ψυχὴν, διαζευχθῆναι τοῦ σώματος τῇ φυσικῇ συγγενείᾳ τῇ ἰσχύϊ τῇ δοθείτῃ σοι παρὰ τοῦ πάντων Θεοῦ ὑπεριδοῦσαν τοῦτο, ταύτην ἀπεκατεστήτας, διὸ φασγάνοις τυραννικοῖς ἀνιλεῶς κατετίμνετο, καὶ κεφαλὴ δίχα διηρείτο αὐτὴν πεσσίχως καθάπερ πικρῶς καταθερίζετο· τοῦ

δὲ ἡ ἀδαμάντινος καὶ γενναῖα ψυχὴ ὕμνους
προσάδειν τῷ Θεῷ, τοὺς κατ' ἀλλήλους οὐκ'
ἔλειπε, τοῦτον ἐκδυσωποῦσα· ἔνπερ καὶ νῦν
πανεύφημε, Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀγγέ-
λοις συνιστάμενος, ἰκέτευε ἐκτενῶς, χάριν εὐ-
ρεῖν καὶ ἔλεος, οἱ πιστῶς ἐκτελοῦντες τὴν πάν-
σεπτον μνήμην σου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν Θεοτοχίον.

Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ Προφῆτης εἰσόδος,
Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Τάδε λέγει Κύριος.

Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συ-
ναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγε-
λεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς· ἢ τὰ ἐξ' ἀρχῆς, τίς ἀκου-
στά ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας
αὐτῶν, καὶ δικαιοθῆτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἅ-

ληθῇ γίνεσθαι μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς
Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην. Ἵνα
γινώτε καὶ πιστεύητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ
εἰμὶ· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός,
καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμὶ Θεός, καὶ οὐκ
ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ
ἔπωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεός ἀλ-
λότριος ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ
Θεός· ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμὶ, καὶ, οὐκ ἔστιν
ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ
τῆς ἀποτρίψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ λυ-
τρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Τὸ φῶς ἱλαρόν.

Τὸ Προκ.: ὁ Κύριος ἐβασίλευτε, καὶ τὰ
ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαί, ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἄφηται αὐτῶν βάτσανος· ἐδόξαν ἐν ὀρθανοῖς

ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη χάωσις ἡ ἐξο-
δος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀρ' ἡμῶν πορεία, σύντριμα·
οἱ δὲ, εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὧσιν ἀνθρώ-
πων ἐν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας
πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὖερ-
γετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ
εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χω-
νευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρ-
πωμα θυσίας προσεδείξατο αὐτοὺς· καὶ ἐν και-
ρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπιν-
θῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρίνουσιν ἐ-
θνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐ-
τῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεπειθότες ἐπ'
αὐτῷ, συνήσουσι ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοί, ἐν
ἀγάπῃ προσηύχουσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἐλεος
ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιαι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ

μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρ' Ὑψί-
στω. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρε-
πίας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς
Κυρίου, ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς,
καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπίσει αὐτῶν· λήφεται
πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει
τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύεται
θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα,
κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμά-
χητον, ὁσιότητα· δέξεται δὲ ἀπότομον ὄργανον εἰς
βομβραίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ
τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες
ἀστραπῶν, καὶ ὡς εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν·
ἐπὶ σκοπὸν ἀπλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυ-
μοῦ, πλήρης ριφήτονται χάλαζαι· ἀγανακτῆται
κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγ-
κλύνουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς
πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει
αὐτοὺς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίαν,

καὶ ἡ κακοπραγία περιστρίψει θρόνους δυνα-
στῶν· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνεταί· μᾶ-
θετε δικασταί, περάτων γῆς· ἐνωτίσασθαι οἱ
κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχ-
λοις ἐθνῶν· ὅτε ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτη-
σις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρ' Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Αἰτὴν Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τῶν ἀθλητῶν τὸν ζηλωτὴν, καὶ δμόφρονα
τῶν Μαρτυρίων τὸ καύχημα τῆς Χίου, καὶ τῶν
Κυδωνιῶν ἐξαίρετον ἐγκαλῶπισμα, τὸ νεόβλα-
στον ἄνθος τοῦ Παραδείσου τοῦ μυστικοῦ, τὸ
εὐωδίας πληρῶσαν Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν,
καὶ τῶν αὐτῶν μυριπλόων ὁσμῶν πρὸς ἀπόλαυ-
σιν σήμερον συγκαλέσαν πάντων Εὐσεβῶν τὰ
συστήματα, Γεώργιον τὸν Νεομάρτυρα, οἱ πι-
στοὶ μακαρίσωμεν· οὗτος γὰρ ὑπὲρ τῆς εὐσεβεί-
ας ἀγωνισάμενος, καρτερῶς τὰ τῆς νίκης ἔχει-

ρει τρόπαια, καὶ παρέστηκε στεφηνόρων Χριστῷ
τῷ ἀγωνοθέτῃ πρεσβύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τῇ σφαγῇ σου ἅπαντας τοὺς εὐσεβοῦντας,
ἀγιάσας, εἰς ὕψος οὐράνιον μετεκομίσθης Ἀ-
θλητὰ, δείξας τοῖς Εὐσεβέσιν, οὕτω νικῶντας
τοὺς Χριστομάρτυρας. Ἐνασθινεῖα γὰρ σαρ-
κὸς, τὸν ἐπ' ἀνδρεία κυχῶμενον ἐχθρόν, ὥσπερ
στρουθίον παιζόμενον εὐημερῶς καταβάλλουσι.
Ἀλλὰ καὶ ἡμῶν τῶν σῶν ὕμνοδῶν, τοῦ πολυ-
πλόκου Βελίαρ τὰ ἐνεδρεῖα πόρρω ποιητάμενος,
ἀντιλαβοῦ Νεομάρτυς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα Ἦχος Πλ'. Β'.

Ὅτε καιρὸς τῆς ἀπὸ γῆς ἐκδιαιρέσεως σου,
Γεώργιε Μάρτυς νεύσει θεία ἐφρόστηκε, τότε ἔ-
σπευστας ἀποθέσθαι τὴν παχύτητα τοῦ σαρκίου,
καὶ διελθεῖν ἀκωλύτως τὴν στενωπὰν διόδου-

σιν· διὰ τοῦτο τὸ γεῶδες σκῆνος δι' Ἀθλήσεως
καταλεπτύνας κοῦρος ὡς ὑπόστερος πρὸς θαλά-
μους τοὺς οὐρανίους ἀνέδραμες, καὶ τῆς τῶν
Μαρτύρων συνήφθης χοροστασίαις· δι' οὗ σου δεό-
μεθα καὶ ἡμεῖς μὴ ἐλλείπης Ἀθλητὰ ταῖς σαῖς
προσβείαις, τὴν τριάδα δυσωπῶν, βαρβαρικῆς
τυραννίδος, ῥύσασθαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ Προσόμια.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρόν.

Ω τῆς μακαρίας σου ψυχῆς τῆς ἀξιώθει-
σης σωθῆναι, τοῖς τῶν Ἀγγέλων χοροῖς, θρό-
νον τοῦ Δεσπότου σου περικυκλούντων φρικτῶς,
ποῦς στεφάνους κατέχοντες, τοὺς ἀμυραντίνους,
δι' ὧν σου κατέστησε τὴν ἱεράν κεφαλὴν, ὅτι ἐν

τῷ βήματι, ἔστης, καὶ καρτερῶς ἡγωνίσθης
ἵνα καταβάλλης τὸν ἀντίπαλον.

Στίχ· Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει.

Δούλων ἀποικίσθης ἁλὶ θ ὡς τῶν καταφι-
λούντων ἐν πίστει Χιοπολίτα τὴν σὴν σάρκα
τὴν σεβάσμιον, τὴν θριαμβεύσαν, κατὰ τῶν
ἀντιπάλων σου, τῶν ἄνω, καὶ κάτω, καταπα-
λαισάντων σοι τυραννικοῖς αἰκισμαῖς· πᾶσι δὲ
πίστοις αἰτομένης, καὶ πανηγυρίζουσιν ἅμα,
νέμουσιν ἀντίληψιν τὴν ἐνθεον.

Στίχ· Πεφυτευμένος ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου.

Μὴ ἐγκαταλίπης ὄργανοὺς τοὺς ἐπικυδεύ-
σαντας Μάκαρ, σῶμα τὸ σὸν εὐλαβῶς, θήκη
τῶν λειψάνων σε ἀσπαζόμενον θερμῶς, τοὺς ἐν
γῇ καὶ τοὺς πλείοντας, τοὺς πόρρω καὶ πέλας,
καὶ τοὺς ἀγρυπνοῦντας σοι, ἐν τῷ σεπτῷ σου
ναῶ, ἵνα ἐκτελῶσι τοὺς ὕμνους, καὶ δοξολογῶ-
σι προθύμως, μνήμην σου τὴν ἐνθεον Γεώργιε.

Δόξα ἡχος δ'.

Εὐφραίνεται ἐν Κυρίῳ Κυδωνιεῖς ἅπαντες·
τὴν μνήμην σου ἐκτελοῦντες, Χιοπολίτα Γεώρ-
γιε, αἰένται γὰρ δίκαιος, ἀπολαβεῖν παρὰ
Θεοῦ βραβεῖον καὶ στέφανον· ὅτι ἐν βαρβάροις
αἰῶσι τοὺς Ἕλληνας σοφοὺς κατεστήσατο, καὶ
κήρυκας ἐνθέρμους τῆς τριτηλίου μιᾶς Θεότη-
τος· ἣν ἐκτενῶς ἱκετεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἀπολυτίκιον, ἡχος α'.

Πλοῦτος Κυδωνιέων ἐν ὡδαῖς εὐφρημήσωμεν,
ἡμῶν τὸν πολυούχον, καὶ τῆς Χίου τὸ καύ-
χημα, τῆς πίστεως πρόμαχον θερμόν, Γεώρ-
γιον ὀπλίτην τὸν σιγῆρόν, ἐπλάκη γὰρ γεν-
ναίως τῷ δυσμενεῖ, καὶ τοῦτον κατηκόντισεν·

ἔθεν ἐν οὐρανίῃς στεφανορῶν, μάρτυσι συνα-
γάλλεται· καὶ ἡμῖν ἐξευμενίζεται τὸν μόνον
φιλόανθρωπον.

Καὶ νῦν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α' στιχίαν.

Κάθισμα.

Ἦχος α'.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν νέον Ἀθλητὴν, καὶ ὀπλίτην Κυρίου,
στεφάνοις λογικοῖς καταστέψωμεν πάντες, Γε-
ώργιον τὸν ἐνδοξόν καὶ αὐτῷ ἐκβοήσωμεν, σῶζε
φύλαττε, τὴν σὲ γεραίρουσαν πόλιν, καὶ ψυ-
χαῖς ἡμῶν ἀμαρτημάτων τὴν χύσιν, πρεσβεΐ-
αίς σου δώρησαι.

Δόξα, τὸ αὐτῷ καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου Παρθέne,
Παρθένος ἀληθῶς ἐν τῷ τόκῳ Παρθέne, Παρ-
θένος ἀειπάρθενος, μετὰ τόκον διέμεινας, καὶ
Παρθένον σε, ὁμολογοῦμεν Παρθέne, καὶ ἐλ-
πίζομεν ἐν σοὶ Παρθέne, σωθῆναι, Παρθένων
τὸ κύχημα.

Μετὰ τὴν β'. στίχ: Κάθισμα ἤχος Γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Ὅτε τῷ ἔρωτι τῷ τοῦ Κυρίου σου, ὡς βε-
λητέτρωσαι, Μάρτυς Γεώργιε, πάλιν δρομή-
σαι ἐν κλαυθοῖς, πρὸς ὃν ἠρνήσω ἔσπευτας·
ὅτε δὲ τῷ βήματι, τῶν ἀνόμων παρέστηκας
τότε τὴν κατάπτυστον, ἐβδελύξω δυσέθειαν,
καὶ ξίφει ἐκτμηθεῖς σου τὴν χάραν, προσθεύ-
εις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτῷ καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγκρατος τοῦ βασιλέως, καὶ Πα-
ράδεισος, διηνησιμένος, ἀνεδαίχθης Θεότοκε
πανύμνηστε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βα-
στάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρατιν. Ὁ-
θεν ἅπαντες Θεοῦ ἀληθῶς μητέρα σε, κηρύτ-
τομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως.

Ὁ Ὁραιότατος βλαστὸς δὲ τῆς Χίου, ὁ ἀ-
πανθήτας ἀπαλὸς πρὶν ὑπάρχων, τῆς ἀσεβείας
καύσωνι δεινῷ καυματισθεῖς, ἴδε νῦν ἐξήνθη-
σεν, εὐσεβείας τὸ ἄνθος, αἵματι Ἀθλήσεως,
ἀρδευθεῖς ἐξαισίως, καὶ εὐωδίας ἐπλησεν ἡμᾶς,
ὃν ἐπαξίως τιμῶμεν ἄσμασι.

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη,
καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐ-
ξειπεῖν δυνήσεται πανάμωμε; τὰς ἐπαναστά-
σεις δὲ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιη-
γήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ
πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοὶ πάντων τὴν λύ-
τρωσιν δώρησαι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου ἤχος, Πλ'. Δ'.

Ω Δ Η Α'.

Ἀμαρτηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Τριάς ἁγία καὶ μονάς, ὑπέρβηε, ἡ φωτουρ-
γαῖα πηγὴ, ἐξ ἧς πᾶσα δόσις ἀγαθῇ κατέρχε-
ται, φώτισον τὴν καρδίαν μου, τοῦ ἀξίως ὑ-
μῆσαι τὸν ὑπὲρ σου ἐναθλήσαντα, Μάρτυρα

τὸν νέον Γεώργιον. Τοῦ Γεωργίου ὑπαδὸς γε-
νόμενος, Μάρτυς Γεώργιε, τοῦ τροπαιοφόρου,
οὗπερ καὶ τοῖς ἰχνεσιν, θερμῶς κατηκολούθη-
σας, καὶ ἐνηθλήσας ὄντος ὑπὲρ Χριστοῦ καρ-
τερώτατα τούτου καὶ τῆς δόξης ἡξιώσας ὃ ἐν
τῇ Χίῳ γεννηθεὶς τὸ πρότερον, τὸ κατὰ σάρ-
κα νυνὶ, δεύτερον ἐν πόλει, Κυδωνιῶν ἤθλησε,
καὶ ἐγενήθη πνεύματι, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν
ἀξίως ἐν ἁσμασι, τοῦτον ἐορτᾶσαι σπουδά-
σμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντε, πάσης
αἱρέσεως, ἀπὸ τροπὴν φέρει, σάρκα γὰρ γενό-
μενος, ἀναλαΐωτος τέτοκας, τὸν ἐπέκεινα φύ-
σει, Θεογενήτωρ κτίσεως, λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν
αἰδίον.

Ω Δ Η Γ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχῆς τὸν τῶν Μαρτύ-

ρων μιμητήν, καὶ ἀθλητὴν τοῦ Κυρίου, ἐπα-
ξίως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐορτάσωμεν φαι-
δρῶς, Γεώργδιον τὸν Μάρτυρα, τὸν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσαντας.

Τοὺς τὴν σεπτὴν σου, ἐορτὴν, κατ' ἔτος ἐπι-
τελοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κιν-
δύνων, διαφύλαξον ἡμᾶς, ἀτρώτους ὡς νέαθλε
συμπρεβευτὴν ὡς ἔχων, τὸν μέγαν ὄντως
Γεώργιον.

Θεοτοκίον

Ῥάβδον βλαστήσασαν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς
ἀφθαρτίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες,
σὲ γινώσκουμεν ἀγνή, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν
ταῖς ἀγκάλαις κόρη, Θεοχαρίτωτε ἄνθρακα.

Κάθισμα ἦχος Πλ'.

Τὸν Συνάναρχον λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις πᾶσαι ἐξέστησαν,

τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη ὑπερεθαύμασαν, καὶ
συμμορία δυτμενῶν ἀτάρχων ἐφριξεν, ὅτε τυ-
ράννοις παρεστῶς καὶ Χριστὸν ὁμολογῶν, ἠρέ-
θητας ὥσπερ θῆρας ἀνιλεῶς σου τὸ σῶμα κα-
τασπάρῃαι, Μάρτυς Γεώργιε.

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Πολυτρόπος Παρθένε Χριστὸν παρώργησα,
διανοία καὶ λόγῳ ἔργοις καὶ πράξεσι καὶ πτο-
ρῶμαι τὸ ἐκεῖ καὶ φρικτὸν κριτήριο· ἀλλὰ προ-
φθάσασα, ταχὺ, ἐκλύτρωσαί με τῶν δεινῶν, τῇ
μητρικῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ πρὸς Θεὸν παῖρη-
σία τὸν σὸν ἱκέτην Θεογενήτρια.

Ω Δ Η Δ'.

Σύμου ἰσχύς Κύριε.

Σὲ ἀληθῶς, μέγαν προστάτην ὁ Κύριος ἡ-

μὴν πᾶσιν, ὄντως ἐδωρήσατο, σὺν τῷ γενναίῳ
τε καὶ σοφῷ θεῷ Γεωργίῳ ὃ Νεομάρτυς Γε-
ώργιε· διὸ τὴν πόλιν ταύτην ἐκ παντοίας ἀνά-
γκης δυσωποῦμεν λιταῖς σου περισώζε.

Σὺ ἀληθῶς τῆς Χίου βλάστημα γέγονας
ἄλλ' ἡ πόλις αὕτη σε ἐκτίσαστο, μέγαν αὐτῆς
υπερασπιστὴν καὶ θερμὸν προστάτην, ὥς ἐν αὐ-
τῇ ἐναλλήσαντα, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου ὡς ἀρ-
γίον σφαγέντα, ὃν ἡμῖν ἐξιλέωσε Ἅγιε.

Δεῦρο πληθὺς πᾶσα πιστῶν ἡ φιλόμαρτος
τὴν τοῦ νέου Μάρτυς πανήγυριν, ἐπιτελέσω-
μεν ψαλμικῶς ἅπαντες ἐν ταύτῃ πνευματικῶς
εὐφραίνόμενοι· καὶ γὰρ τινὸς δικαίου, ἐγκωμια-
ζομένου, οἱ λαοὶ γραφικῶς εὐφρανθήσονται.

Θεοτοκίον.

Δαβιτικῆς ἐκβασιλίδος βλαστήσασα, συγ-
γενείας τὸν παμβασιλεύοντα, καὶ πρὸ αἰώνων

ἐκ τοῦ πατρὸς, λόγον ἀπόρρητος, καὶ ὑπὲρ
νοῦν ἀναλάμψαντα, ἐγέννησας Παρθένη, Θεο-
τόκον διό σε, καὶ μητέρα τοῦ κτίστου δοξά-
ζομεν.

Ω Δ Η Ε'.

Ἵνα τί με Ἀπόσω.

Ἵνα τῶν αἰωνίων ὄντως ἀγαθῶν κληρονό-
μος ὑπάρξας οὐκ ἔφητε μάκαρ τοῦ ἰδίου Γε-
ώργιε σώματος, ἀλλ' αὐτῷ προθύμως καὶ τὴν
ψυχὴν συναπολέσω, ὥς τὸ πρὶν ὁ Χριστὸς ἀ-
πεφύνατο. Τῶν Μαρτύρων ἐγένου, σὺ ἀκα-
ταγώνιστος ἐνδοξε σύναθλος, καὶ τοῦ μαρτυ-
ρίου τὸν ισότιμον στέφανον εἰληφας, ὅθεν τῇ
Τριάδι παρεστηκῶς σὺν τούτοις μάκαρ ὑπε-
ρεύχου ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς Τριάδος ἐγένου, πόθῳ μετανάστης, θεό-
φρων Γεώργιε, ἵνα ἀπολαύτης ὑπὲρ θεῖον ἀπό-

λετας βάπτισμα· ὁ καὶ ἐνεδύτω, θεία Προνοία
τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ μαρτυρίου Νεόαθλε.

Θεοτοκίον.

Στρατηγία, τῶν ἄνω, πάνταγνε δυνάμενων
σὲ μακαρίζουσι· γενεαὶ δὲ πᾶσαι τῶν ἀνθρώ-
πων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σου γὰρ μόνης οἱ ἐπὶ
γῆς τοῖς οὐρανόις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν
τόκον σου.

Ω Δ Η ΣΤ'.

Ἰλάσθητί μου Σωτήρ.

Τῆς Χίου μάκαρ ἐκφύς Χριστοῦ θεράπων
ἐτύγχανες ἐν Χριστοῦ πόλει δ' αὐτῇ νέος ὢν
ἐξέκλινας· τοῦτο δ' αὖθις ὕστερον ἐν ταῖς Κυ-
δωνίαις, ὑπεταγῆς δι' ἀθλήσεως.

Εἰ καὶ τὸ πρὶν τὸν Χριστὸν, ἠρνήσω Φεῦ!
ἐν νεότητι· ἐν νεότητι· ἐν ἡλικίᾳ δ' ἐλθὼν αὖ-

θους ὁμολόγησας καὶ υἱὸν τοὺς ἅπαντας, σώ-
ζειν δυναμένου Θεοῦ τοῦτον ἀνεκήρυξας.

Ὡς παρρησίας τυχὼν πρὸς τὸν Χριστὸν τὸν
φιλάνθρωπον, σφαγισθεὶς ὡς ἀμνὸς ὑπὲρ τού-
του Ἁγίε, ὑπὲρ τῆς τιμώσης σε πόλεως δυ-
σώσει τοῦ βυσθῆναι πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ κλίσις σου ἀληθῶς, ψυχὴν ὑπάρχει κα-
θάρσιον, καὶ βυπαρῶν λογισμῶν, ἔφη ἰλαστή-
ριον, καὶ φυγαδευτήριον, πονηρῶν δαιμόνων,
Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Κοντάκιον ἦχος Γ'.

Ἡ Παρθένος Σήμερον.

Ὡς ἀρνίον ἄκακον πρὸ τὴν σφαγὴν ἠκολού-
θης, τὸν αὐχένα ἐκλινας, ἐθελουσίως τῷ ξί-

φει· ἔνωθεν ὁ στεφοδότης, στέφει τὴν κάραν,
πλήθη δὲ Κυδωνιέων λαμπροφοροῦντες, ἐκτε-
λοῦσι τὴν σὴν μνήμην, Χιοπολίτα γενναῖε
Γεώργιε.

Ὁ οἶκος.

Ἄεϋτε οἱ πιστοὶ ἅπαντες τὸν τοῦ Χριστοῦ
Νεομάρτυρα Γεώργιον, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς ἐορτάσωμεν, καὶ παιδρῶς πανη-
γυρίσωμεν· οὗτος γὰρ ὁ ἀοίδιμος ἐν τῇ παι-
κῇ ἡλικίᾳ ὑπάρχων, ἐκβιασθεὶς ἠρνήθη Φεῦ!
τὸν Χριστόν· οὐκ ἐνέμεινε μὲν τοι ἐν τῇ ἀπι-
στίᾳ ὥς νουνεχῆς, ἀλλὰ γνωρίσας τὴν ἑαυτοῦ
ἀπάτην, ἔζη Ὁρθοδόξως, φρονῶν τὰ ἡμέτε-
ρα, καὶ διάγων Χριστιανικῶς· διαβληθεὶς δὲ
παρά τινος ὥς ἐξωμότης, ἤχθη εἰς ἐξέτασιν,
καὶ μὴ θελήσας ἀρνήσθαι τὴν εὐσέβειαν, ἀπε-
τμήθη τὴν κεφαλὴν· διὸ τοὺς μὲν ἀγγέλους ἡΰ-

φρανε, τοὺς δὲ δαίμονας ἥσχυνε, καὶ ἡμᾶς
ἐνίκησε κράζειν· σὺ εἰ Μαρτύρων Χριστὲ ἀγαλ-
λίαμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί κς'. (26) τοῦ Ἀγίου
ἐνδόξου Νεομάρτυρος Γεωργίου
τοῦ Χιοπολίτου.

ΣΤΙΧ:

- » Γεωργίῳ μάχαιρα
Πρόξενος τέλους,
- » Αὕτη δὲ τούτῳ
Πρόξενος καὶ τοῦ
Στέφους.
- » Γεωργίου Ἐκκασιχάδι
- » Τά μεν αὐχένα χαλκός.

(†) (†) (†) (†) (†) (†) (†) (†) (†) (†) (†)

Λ Ο Γ Ο Σ

Διαλαμβάνων ἐν συντομίᾳ ὅλα ἐν γενεῇ
τὰ Μαρτύρια τοῦ Νεομάρτυρος
Γεωργίου, τοῦ διαλάμψαντος
εἰς τὴν πόλιν τῶν
Κυδωνιῶν.

Διπλασία καὶ τετραπλασία εἶναι ἡ ἀγάπη,
(ὧ Ἀδελφοὶ Χριστιανοί) ἤγουν φυσικὴ ἀγά-
πη, καὶ ἠθικὴ ἀγάπη. Καὶ φυσικὴ ἀγάπη μὲν
εἶναι ἐκείνη ἡ συμπάθεια, τὴν ὁποίαν ἔχει φυσι-
κῶς ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν ὁμοῖόν του ἄνθρωπον,
καὶ πρὸς πᾶν ἄλλο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἤθελε
φανῇ εἰς αὐτὸν ἀρεσόν τε καὶ ἄξιον τῆς ἀγάπης
του. Τοιουτοτρόπως καθ' εἰς ἀγαπᾷ τὸν ἄλ-
λον ὡς ἄνθρωπον ὁμοῖόν του, καὶ ἐπιθυμεῖ τὰ

καλὸν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν του. Ἡ ἀγάπη αὕτη εἶναι ἐμφυτος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῇ, ἐνόσω εἶναι καρδὸς ὁ νοῦς του ἀπὸ πάθη καὶ ἀπὸ προλήψεις. Φυσικῶς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του, τοὺς συγγενεῖς του, τοὺς φίλους του, τοὺς συμπολίτας του, τοὺς ὁμοεθνεῖς του, καὶ γενικῶς πάντα ἄνθρωπον, ἐνόσω τὸν θεωρεῖ ὡς πλάσμα ἐνὸς Θεοῦ, καὶ τέκνα δύο πρωτοπλάστων ἀνθρώπων, (δηλαδή τὸν Ἰὼν καὶ τὴν Εὕαν.) ὅμοια καθ' ὅλας τὰς φυσικὰς ὁρέξεις καὶ κλίσεις.

Ἡ θεικὴ δὲ ἀγάπη εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν δεικνύει ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ καλὸν καὶ πρὸς ἀρετὴν. Τοιουτοτρόπως ἀγαπῶμεν τοὺς δικαίους ἀνθρώπους, τοὺς ἐλεήμονας, τοὺς εὐεργέτας, καὶ γενικῶς τοὺς ἐναρέτους. Ἀφίνω τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην, ἥτις εἶναι καὶ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ· καθότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Οὐρά-

νιὸς Πατὴρ ἡμῶν, καὶ δημιουργὸς τοῦ πάντος, καὶ ὁ μόνος τέλειος κατὰ τὴν ἀκαλίαν καὶ ἀγιότητα καὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν. Ἡ φυσικὴ ἀγάπη εὐρίσκεται καὶ εἰς ὅλα τ' ἄλογα ζῶα, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς. Διότι ἕκαστον τούτων ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον, καὶ τρέχει πρὸς τὸ ὁμόφυλον, δυσταρεστεῖται δὲ καὶ φωνάζει ὅταν ἀποχωρίζεται ἀπὸ τῶν ὁμογενῶν του ζώων· πώποτε δὲ τ' ἄλογα ταῦτα ζῶα, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τ' ἀγριώτερα θηρία δὲν μισοῦσι οὔτε ἐχθρεύονται, οὔτε ἀντιμάχονται πρὸς τὰ ὁμογῆ αὐτὰ ζῶα, οὔτε ἐκβαίνουν ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἐμφύτου ἀγάπης. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, μ' ὅλον ὅτι εἶναι τὸ ἐντελέστερον καὶ θεοπρεπέστερον ἔργον τοῦ Θεοῦ, μ' ὅλον ὅτι εἶναι προικισμένος μὲ τὰ πλέον ἐξάριετα καὶ πολύτιμα χαρίσματα τῆς θείας σοφίας, μὲ λογικόν, μὲ νοῦν, μὲ κρίσιν, μ' ὅλον ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέσα νὰ καλλιεργῇ, καὶ νὰ τελειοποιῇ τὰς αἰ-

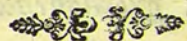
σθήσεις του, καὶ τὰς γνώσεις του, διὰ τῆς ἔω-
θεν καὶ ἔξωθεν σοφίας, μ' ὅλα τὰῦτα, λέγω,
ὁ ἄνθρωπος τυφλούμενος ἀπὸ τὰ κακὰ πάθη,
καὶ σκοτιζόμενος ἀπὸ τὰς διεστραμμένας προ-
λήψεις, ἀθετεῖ καὶ καταπατεῖ τὴν φυσικὴν καὶ
ἠθικὴν ἀγάπην, καὶ οὕτω πῶς γίνεται ἀγριώ-
τερος καὶ τῶν ἀλόγων ζώων καὶ φαρμακερῶν
θηρίων τῆς γῆς, κινούμενος ἀλόγως κατὰ τῆς
ἀνθρωπότητος, καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ὁμογενῶν
καὶ συγγενῶν του, καὶ τὸ πλεόν θηριωδέστε-
ρον καὶ ἐλεεινότερον ἀντιθαίνει μανιωδῶς καὶ
κατ' αὐτοῦ τοῦ οὐρανοβάμονος Θεοῦ, εἶναι, λέ-
γω, γεμάτα τὰ τε παλαιὰ καὶ τὰ νεώτερα
ἱστορικὰ βιβλία ἀπὸ τὰ τοιαῦτα παραδείγ-
ματα αἰμοδόρων ἀνθρώπων, ἢ νὰ εἶπω καλ-
λότερον ἐδῶ ἀνθρωπομόρφων θηρίων. Τοιού-
τοι λέγω, εἶναι καὶ ἐκεῖνοι οἱ βασιλεῖς καὶ ἡ-
γεμόνες οἵτινες τυφλούμενοι ἀπὸ ἰδιοφελῆ αὐ-
τῶν πάθη, καὶ σκοτιζόμενοι ἀπὸ ματαιίας καὶ

ἀνοήτους προλήψεις, κατεπάτησαν, καὶ ἀκτα-
ταπατοῦν ἀσυνειδήτως πᾶσαν αἰσθητὴν φυσι-
κῆς τε καὶ ἠθικῆς ἀγάπης, ἐκίνησαν καὶ κινοῦν
πόλεμον κατὰ τοῦ ζῶντος καὶ οὐρανοβάμονος
Θεοῦ, καὶ διωγμὸν μέγαν κατὰ τῆς ἀνθρωπό-
τητος, βασσανίζοντες καὶ θανατώνοντες ἀσ-
πλάχνως τοὺς ἀληθηγοὺς μάρτυρας τῆς θείας
σοφίας, χωρὶς, λέγω, ν' ἀπέχουν καὶ ἀπὸ τῶν
ἰδίων ὁμογενῶν καὶ φίλων, καὶ συγγενῶν, καὶ
φιλτάτων, καὶ ἀκόμη αὐτῶν τῶν γονέων, βιά-
ζοντες αὐτοὺς ν' ἀρνηθῶσι τὸν δημιουργὸν καὶ
κτίστην τοῦ παντός Θεόν, καὶ νὰ προσκυνή-
σωσι τὰ κτίσματα, καὶ τὰ κωφὰ καὶ ἀναί-
σθητα εἰδῶλα, ἢ νὰ εἶπω συντόμως τοὺς πο-
νηροὺς δαίμονας. Ἄλλ' ἐκεῖνοι μὲν εἰδωλο-
λάτραι ὄντες καὶ ἑτερόθρησκοι ἐβασσανίζαν, καὶ
βαττανίζουν τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, σπουδά-
ζοντες νὰ τοὺς μεταστρέψωσιν εἰς τὴν πλάνην
τῆς εἰδωλολατρείας· ἡ δὲ αἵρεσις τῶν εὐστεβῶν

εικονομάχων υπερέβη πᾶσαν θηριοδίαν καὶ ἀ-
πανθρωπίαν. Διότι Χριστιανοὶ ὄντες, κατέ-
τρεχον καὶ κατατρέχουν τοὺς Χριστιανούς,
καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὁπαδοὶ ὄντες,
ἐβασσάνιζαν, καὶ ἐξόριζαν, καὶ ἐθανάτωναν τοὺς
σεβομένους τὰ ἐκτυπώματα τοῦ Χριστοῦ καὶ
τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, καὶ οὕτω πῶς ἐγύμνωσαν, καὶ
γυμνώνουν τὰς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν ὡραιότερον
καὶ ἀληθῆ στολισμὸν, τοῦτέστι ἀπὸ τὰς σεπ-
τὰς καὶ ἀγίας εἰκόνας. Καὶ τοῦτο δὲν ἦτον
ἄλλο, παρὰ τέχνη τοῦ αἰμοβόρου καὶ παμπο-
νήρου καὶ φθονεροῦ τυράννου, διὰ νὰ ταπεινώ-
σῃ καὶ νὰ ὀλιγωστεύσῃ καὶ νὰ σμικρύνῃ τὴν
δόξαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας, καὶ τὸν λαμπρότατον καὶ ἀγιώτατον
στολισμὸν τῶν ἱερῶν ναῶν. Ἀλλ' ἔμεινε, καὶ
θὰ διαμένῃ τέλος πάντων νικημένος καὶ κατησ-
χυμένος ὁ ἐχθρὸς τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀληθείας

Διάβολος, καὶ πάλιν ἡ Ἐκκλησία ἔμεινε, καὶ
θὰ μένει ἀσάλευτος καὶ θριαμβεύουσα, διότι
κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. « Πύλαι Ἰδοὺ οὐ
κατισχύουσιν αὐτοῖς. »

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

- » Ἀσματα ἀρμονίης, μελιηδέα
ταῦτί λιγαίνει,
- » Οἰοβίους Μάρτυρας, Οὔρεος
ἡγαθέου.
- » Οὐνεκα πασσυδίῃ μεγαλίζετε
ἡμῃτα πάντα,
- » Θεσπεσίης μολπῆς, τοὺς δὲ
χοροὶ Μαρτύρων. »

Οἱ ὑπέρμαχοι τῆς ἀληθείας, καὶ γενναῖοι τοῦ Χριστοῦ σφατιῶνται ἡγωνίσθησαν, ἀλλὰ ποίους ἐννοῶ ἐδῶ σφατιῶτας; τὸν Νεομάρτυν Γεώργιον τῶν Κυδωνιῶν, ἄλλος μὲν νέος Γεώργιος τῆς Ἐφέσου, ἄλλος δὲ πάλιν Μάρκος τῆς φιλοχρίστου Χίου, καὶ ἰδοὺ πάλιν ὁ νέος Δημήτριος γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Θεοσώστου πόλεως Χίου· οἵτινες ἡγωνίσθησαν ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων μέχρι αἵματος, πολεμήσαντες μὲν μὲ τὴν κακοδοξίαν τῶν εἰκονομάχων μὲ ἀποδείξεις τε γραφικὰς καὶ ἱστορικὰς, ἀποδείξαντες δὲ ὅτι τιμῶμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὰς ἁγίας Εἰκόνας, ὅχι, ὅχι, ὡς πρωτότυπα, ἀλλ' ὡς τύπους τῶν πρωτοτύπων, ὅχι, ὅχι, λέγω, λατρευτικῶς ἀλλὰ, τιμητικῶς καὶ σχετικῶς, καθ' ὅτι ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν ἀποδίδομεν εἰς αὐτάς, ἀνάγεται καὶ ἀναφέρεται εἰς αὐτὰ τὰ εἰκονιζόμενα πρωτότυπα· ἀσπαζόμεθα δὲ αὐτάς, διὰ νὰ ἁγιασθῶμεν σωματικῶς τε καὶ ψυχικῶς.

Τίς δύναται δὲ νὰ διηγηθῇ τοσαῦτα, ὅσα ἐδοκίματε τότε ἀπὸ τοὺς κακόφρονες τυράννους ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ! Φρικτὰ καὶ ἀνεκδιήγητα κολαστήρια ἐπεννοοῦντο κατὰ τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῆς εὐσεβείας! Φυλακαὶ σκοτιναὶ καὶ βρομεραὶ, ἐξορία, πικραὶ καὶ πολυκαιριναὶ εἰς μακρότατα μέρη, βάσανοι, τιμωρίαι καὶ τέλος πάντων, θάνατοι τρομεροὶ καὶ ἐπικίνδυνοι διεδέχοντο τοὺς μάρτυρας τῶν σεβασμίων εἰκόνων, καὶ στεῖροὺς ὑπερμάχους τῆς εὐσεβείας, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς εἶναι καὶ ὁ σήμερον παρ' ἡμῖν ἐορταζόμενος καὶ δοξαζόμενος ὁ ἐν ἁγίοις, λέγω, Πατὴρ ἡμῶν Νεομάρτυς Γεώργιος τῶν Κυδωνιῶν, αὐτοῦ τὸ Μαρτύριον καὶ τὰ θύματα βούλομαι κ' ἐγὼ νὰ διηγηθῶ, καὶ πάλιν δὲν τολμῶ διατί; Διότι φοβοῦμαι μὴ πως ἀποτύχω, καὶ ἀρῇσω τίποτε ἀνεκδιήγητον, καὶ ἔχω ἁμαρτίαν εἰς αὐτό! πλὴν θὰ ἐφορμήσω πρῶτον μὲ τὴν βοήθειαν

τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου, καὶ δεύτερον νᾶ
τὸν ἐγκομιάσω, ὁ λαμπρὸς ἡμῶν προστάτης
καὶ πολυούχος, ὁ μετὰ θαυμασμοῦ πολλοῦ καὶ
ἐκπλήξεως ὑπὸ πάντων τῶν Κυδωνιῶν, καὶ
ὥσπερ ζῶν καὶ λαλῶν προσκυνούμενος εὐλαβῶς
τε, καὶ ἀσπαζόμενος μετὰ πόθου· τοῦ ὁποίου
τὸν βίον καὶ τὸν γενναῖον ἀγῶνα θέλω διη-
γηθῇ σήμερον πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς ὠφέλειαν
ψυχικὴν πάντων ἡμῶν τῶν φιλεόρτων πανη-
γυριστῶν, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ νὰ προσέξῃτε
μ' ὅλην τὴν προσοχὴν εἰς τὴν διήγησιν τῶν
Σεπτῶν Μαρτυριῶν του.

ΒΙΟΣ

Τοῦ Ἁγίου Ἐιδόξου Νεομάρτυρος

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

τοῦ Χίου.

ΟΥΤΟΣ ὁ νέος Ἀθλητὴς τοῦ Χριστοῦ
Γεώργιος, ἐγεννήθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Νήσου
Χίου· ὁ πατήρ του ἐκατήγετο ἀπὸ ἑνα χωρίον
τῆς αὐτῆς νήσου, Πιθουὺς καλούμενον·
ὀνομάζετο δὲ αὐτὸς Παρατκευᾶς, ἡ δὲ Μήτηρ
του Ἀγγεροῦ, ἡ ὁποία ἀποθανοῦσα, ἄφισε τὸν
Γεώργιον νήπιον, ἕως ἐννέα μηνῶν· μετὰ πα-
ρέλευσιν δὲ ἄλλων ἐννέα μηνῶν ὑπανδρεύθη καὶ
δευτέραν φορὰν ὁ πατήρ του, καὶ ἐδόθη τὸ παι-
δίον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἀνατροφὴν τῆς μη-
τρειᾶς, ὧν τότε μηνῶν δεκαοκτῶ, καὶ αὐτῶν

πῶς ἀναιδέως ὁ νέος, γνωρίσας ὡς μητέρα τὴν Μητρυιάν του. Ὅταν ἔφθασε πλέον εἰς ἱκανὴν ἡλικίαν τὸ ἔδωσαν εἰς ἕνα τεχνίτην Βισσετζή τ' ὄνομα, δηλαδή τὴν τέχνην ταλαιοδοῦρον διὰ νὰ μάθῃ τὴν τέχνην αὐτήν. Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐκτίσθη καὶ ὁ περιβόητος Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς τὴν Νῆσον Ψαρρᾶ, καὶ ἐπροσκαλέσθη ὁ Βισσετζὴς αὐτὸς νὰ τεχνουργήσῃ τὰ Τέμπλα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὰ Ψαρρᾶ, ἔλαβε καὶ τὸ παιδίον μετ' ἐκείνου καὶ ἐδούλευεν ἐκεῖ· ἐκεῖσε δὲ διατρίβων ὁ νέος, ἐγνωρίσθη καὶ ἐφιλικώθη μὲ πολλοὺς ἄλλους, καὶ ἀναχωρήσας χωρὶς γρῶμην καὶ εἰδήσιν τοῦ μαστόρου του, ἐταξείδευσε μ' αὐτοὺς εἰς τὴν Καβάλλαν· πλὴν καθὼς ἡ φυγὴ του ἀπὸ τὰ Ψαρρᾶ, ἔγινε μὲ παιδικὴν ἀφροσύνην καὶ ἀγνοσίαν, τοιοῦτοτρόπως καὶ εἰς τὴν Καβάλλαν ἀγνώστα καὶ ἀνόητα, ὡς παιδίον ἐπέρασεν. Διότι μίαν ἡμέραν παρακινηθεὶς ἀπὸ

ἄλλα μουτζάκια, ἐπῆγαν εἰς κῆπον κ' ἐκλεψαν καρπούζια· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ κηπουρὸς, ἐπρόλαβε καὶ συνέλαβε μόνον τὸν Γεώργιον, καὶ δὲν ἤξεύρω πῶς τάχα, διὰ τὴν μικρὰν ζημίαν, τὸν παρέδωκεν εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ἐκεῖ φοβηθεὶς ὡς παιδίον μικρὸν ὅπου ἦτον, ἐξώμοσε Φεῦ! καὶ ἠρνήθη τὴν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Πίστην, καὶ ἐδέχθη τὴν κρατοῦσαν ἀντιχριστον πλάνην· καὶ μετὰ ταῦτα παρέλαβεν αὐτὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους Ἀγαρηνοὺς, καὶ τὸν εἶχε μαζὶ του μερικὸν καιρὸν, καὶ αὐτὸς πάλιν τὸν ἔδωκεν ὕστερον εἰς ἄλλον.

Αὐτὰ μὲν ἔπαθεν ὁ Γεώργιος, οἱ δὲ γονεῖς καὶ συγγενεῖς του δὲν εἶχαν καμμίαν εἰδήσιν περὶ αὐτοῦ, μήτε ποῦ εὕρίσκετο καὶ τί ἔπαθεν ἤξευρον. Ἀλλ' ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, νὰ καὶ ἔρχεται εἰς τὸν λιμένα τῆς Χίου ἐν πλοιάριον φορτωμένον καρπούζια, καὶ μετ' ὀλίγον ἐκβαίνει ἀπ' αὐτὸ ὁ Γεώργιος· τυχὼν δὲ ἐκεῖ ἕνας

συγγενής του, τὸν εἶδε, καὶ τὸν χαιρετᾷ μὲ μεγάλην χαρὰν, ἔπειτα ἀκούει νὰ τὸν λέγουν οἱ ἄλλοι Ἀχμίτην· ἐξέστη ὁ ἄνθρωπος ἀκούων αὐτὸ τ' ὄνομα, ἡλλοιώθη ἡ ὄψις του· καὶ τὸν λέγει τί εἶναι αὐτὸ ὅπου ἀκούω; αὐτὸς ὅμως χαμνίαν ἀπέκριτιν δὲν τοῦ ἔδωσεν, ἀλλὰ τότε μὲν ἐπέστρεψε μὲ σιωπὴν εἰς τὸ πλοιάριον. Ἄλλην δὲ φορὰν εὐρὼν εὐκαιρίαν κατάλληλον, ἦλθε μόνος εἰς τὸν πατρικὸν τοῦ οἶκον, ἀλλὰ κατὰ κακὴν τύχην, δὲν εὗρισκε τὸν Πατέρα του ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἔλειπεν εἰς ταξείδιον· ὅθεν ἐγύρισε πάλιν εἰς τὸ ἐκεῖσε πλοῖον, χωρὶς νὰ λάβῃ χαμνίαν διόρθωσιν, καθὼς ἤλπιζε, καὶ μὲ τὸ ἴδιον πλοῖον ὅπου ἦλθεν ἀνεχώρησε πάλιν. Ἀλλὰ δὲν ἀπέρασε πολὺς καιρὸς, καὶ πάλιν ἦλθεν εἰς τὴν Χίον μ' ἄλλο πλοῖον, καὶ μὲ Χριστιανικὰ φορέματα, καὶ ἐπεῖγε τότε καὶ ἀντάμωσε τὸν Πατέρα του. Ἐκλαιε, λέγουν, ὁ Πατὴρ του πικρῶς, ὅταν τὸν εἶδε, καὶ καλ-

λήτερα εἶχα τὸν θάνατόν του, ἔλεγε, πρὶν νὰ τὸν ἴδω εἰς τοιαύτην ἀθλιότητα· καὶ ἄλλα παρόμοια.

Λοιπὸν τί μετὰ ταῦτα; τὸν εἶχε μερικὰς ἡμέρας, ἕως ὅτου νὰ ἴδῃ πῶς νὰ τὸν οἰκονομήτῃ· ἐντοσούτω γνωρίζων ὅτι δὲν ἦτον δυνατόν νὰ ζήτη πλέον τὸ παιδίον μέσα εἰς τὴν Χίον, μετὰ βουλῆς καὶ γνώμης τοῦ Πνευματικοῦ τοῦ Πατρὸς, τὸν ἔβαλε μέσα εἰς τὸ πλοιάριόν του, (διότι ἦτον ναύτης κατὰ τὴν τέχνην) καὶ τὸν ἐπῆγεν εἰς τόπον ἀγνωστον καὶ ἀκίνδυνον, τὸν ἐπῆγε λέγω εἰς τὴν πόλιν τῶν Κυθωνιῶν, καὶ ἐκεῖ τὸν παρέδωκεν εἰς ἕνα καλὸν Χριστιανὸν, ὅστις μαθὼν τὸ συμβάν τοῦ παιδίου, τὸ ἔστειλε καὶ εὗρίσκετο ἔξω εἰς ἕνα ὑποστατικόν του, διὰ τὸ ἀκίνδυνον· ἦτον δὲ τότε τὸ παιδίον δέκα ἐτῶν ἡλικίας· ταῦτα ἐξετάσαντες ἀκριβῶς τοὺς συγγενεῖς καὶ γείτονας τοῦ Γεωργίου, καὶ τὸν Σεβασμιώτατον

Γεωμόναχον, Πνευματικόν καὶ Ἐφημέριον τῆς ἐνορίας του, (διότι ἡ ἐνορία του εἶναι ἡ Παναγία ἡ ὀνομαζομένη Ὁδηγήτρια) ταῦτα λέγω ἐξετάσαντες ἀκριβῶς ἐμάθομεν καὶ γράφομεν περὶ τῆς γεννήσεως, καὶ τῆς ἀνατροφῆς, καὶ τῆς ἐξομώσεως τοῦ Γεωργίου.

Τὰ δὲ ἐξῆς, πῶς δηλαδὴ ἀπέρασεν εἰς τὰς Κυδωνίας, καὶ πῶς ἐπολιτεύθη, καὶ πῶς τελευταῖον ἔλαβε τὸν Μαρτυρικὸν θάνατον, θέλομεν τὰ ἱστορήσει, καθὼς μᾶς τὰ ἔγραφεν ἐκεῖθεν, ἐπιστήμως, ἀπὸ Κυδωνίας ἑνας γνωστός ἡμῖν Ἑλλόγιμος καὶ φιλομάρτυς, καὶ καθὼς ἄλλοι τινὲς ἐκεῖ τυχόντες ἐδιηγοῦντο σαφῶς. Εὐρίσκετο, ὡς εἶρηται εἰς τὸ ὑποστατικὸν τοῦ καλοῦ ἐκείνου Χριστιανοῦ, μ' ὄλην τὴν εὐγνωμοσύνην εἰς αὐτὸν καὶ πολλὰ πιστὸς καὶ φρόνιμος ἦτον εἰς τὴν δούλευσίν του, καὶ πολλὰ σεμνὸς καὶ εὐτακτὸς ἐφαίνετο πάντοτε, καὶ ἦτον εἰς ὅλα του τὰ κινήματα, καὶ

ἔργα καὶ λόγια, ἀπέρνα λοιπὸν οὕτω καλῶς καὶ Χριστιανικῶς πολιτευόμενος, δουλεύων τὸν καλὸν ἐκεῖνον Χριστιανὸν χρόνους πολλούς. Φθάσας δὲ εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ λαβὼν θάρρος πλεόν, ἦλθεν ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Κυδωνιῶν, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἔμεινε ἐκεῖ ἄφοβα, καὶ ἐγνωρίσθη μ' ὅλους σχεδὸν τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως, καὶ ἐφιλιώθη μὲ πολλούς. Ἐπειτα ἐπροσκολλήθη καὶ εἰς μίαν γερόντισσαν γυναῖκα, καὶ τὴν εἶχεν ὡς παραμᾶνα του καὶ βοηθὸν εἰς τὰς ἀνάγκας του. Ὁ Πατήρ του ὅμως ἐδῶ εἰς τὴν περίφημον Χίον, (μᾶς διηγεῖται ὁ ῥηθεὶς Πνευματικὸς τῆς ἐνορίας του,) ὅτι πάντοτε ἔκλαιε πικρῶς καὶ ἀνεστέναζε διὰ τὸ ἄδηλον τέλος τοῦ υἱοῦ του, καὶ ποτὲ εἰρήνην δὲν εἶχεν ὁ λογισμὸς του· ὅθεν καὶ μίαν φορὰν, ἀπὸ συμβουλῆς τοῦ Πνευματικοῦ του Πατρὸς, ἐπῆγε εἰς Κυδωνίας διὰ νὰ τὸν πᾶρη μὲ τὸ πλοιάριόν του, διὰ νὰ

τὸν βάλη εἰς κανένα Ῥωσσικὸν καράβιον, διὰ
 νὰ τὸν περάσῃ εἰς μέρη ἀφοβα· πλὴν δὲν τοῦ
 ὑπῆκουσεν ὁ υἱὸς του λέγων, ὅτι, κ' ἐδῶ ἔπου
 τώρα εὐρίσκομαι δὲν ἔχω κανένα φόβον, μὲ
 τὸ νὰ μὴν ἤξευρε κανέναν εἰδῆσιν· μὲ τὸν και-
 ρὸν ὅμως ἔλαβεν ὁ νέος θάρρος καὶ ἐφανερώ-
 σεν εἰς τὴν γραίαν, ἐκείνην τὴν παραμύνην του
 τὸ ἀπόκρυφον τῆς ἀρνήσεώς του. Ἦλθε ἔπειτα
 καιρὸς ν' ἀρρήθωνισθῇ μίαν Κυδωνίσσα κόρη·
 ὅθεν οἱ συγγενεῖς τῆς ἐξετάσαντες λεπτομέρως
 τὴν γραίαν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ νέου,
 ἔμαθον παρ' αὐτῆς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ
 μυστικὸν ἐκεῖνο, πλὴν δι' ὅσα ἄλλα καλὰ ἔπου
 εἶχε ὁ νέος, δὲν τὸν παραίτησαν, ἀλλ' ἀμέσως
 ἐγένινεν ὁ ἀρράβων, καὶ ὁ γάμος ἐτοιμάζετο νὰ
 τελειωθῇ.

Ἀλλὰ τί ἀκολουθεῖ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ;
 ἓνας ἀδελφὸς τῆς ἀρρήθωνιαστικῆς του, ἐσκαν-
 δαλίσθη μαζὶ τοῦ διότι τοῦ ἐζήτει τὰ δάνεια,
 (δηλαδή τ' ἄσπρα τοῦ τότε καιροῦ,) ἔπου τοῦ

εἶχε δώτῃ πρότερον, ἔπου, ὅθεν ἐπῆγεν ὁ ἁ-
 θλιος καὶ τὸν ἐπρόδοσεν εἰς τὸν Ἀγῶν τοῦ πό-
 που, ὅτι εἶναι Τοῦρκος. Τὴν προδοσίαν ταύ-
 την μαθόντες τινὲς ἐκ τῶν φίλων τοῦ Γεωρ-
 γίου, τοῦ ἔδωσαν τὴν εἰδήσιν, καὶ τὸν ἐσυμ-
 βούλευσαν καὶ τὸν ἐπαρακίνησαν νὰ φεύγῃ τ' ὀγ-
 λιγωνρότερον ἀπὸ τοῦτον τὸν τόπον, ἢ καὶ νὰ
 χερυθῇ πρὸς καιρὸν, διὰ νὰ μὴ πιασθῇ, φα-
 βούμενοι τὸ ἄδηλον τῆς ἐκβάσεως· αὐτὸς ὅμως
 ὁ μακάριος, φαίνεται ὅτι εἶχε καὶ προήτερα
 ἐλέγχουσαν τὴν συνείδησιν διὰ τὸ πτώμα τῆς
 ἀρνήσεως· ὅθεν οὔτε ἔφυγεν, οὔτε ἐκρύβθη,
 ἀλλ' ἔμεινεν εἰς τὸ φανερόν, καὶ καμμίαν δει-
 λίαν δὲν ἀπεδείκνυσεν. Ἀλλ' ἦλθε ἡ τρομερὰ
 ὥρα, καὶ ἐστῆλθον οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ Κριτοῦ,
 διὰ νὰ τὸν φέρουν σιδηροδέσμιον εἰς τὸ Κρι-
 τήριον, ὁ δὲ Γεώργιος βλέπων αὐτοὺς, τοὺς
 ἐγνώριζεν, ὅτι διὰ λόγου του ἤρχοντο· λοιπὸν
 πρὶν ἐκεῖνοι νὰ πλησιάσουν, ὤρμησεν αὐτὸς

πρὸς ἐκείνους, καὶ θεληματικῶς παρεδόθη εἰς τὰς χεῖρας των, καὶ αὐτοὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Κριτὴν ὡς κατὰδικον. Τὸν ἐρωτᾷ ὁ Κριτής, διατί ἐτόλμησας ν' ἀρῇσῃς τὴν ἐδικήν μας πίστιν, καὶ ν' ἀκολουθήσῃς πάλιν ἐκείνην ἔπου ἡγήθης πρότερον; Ἀποκρίνεται ὁ Μάρτυς μὲ ἀφοβίαν, μήτε τὴν πίστιν μου ἡγήθηκα, μήτε τὴν ἐδικήν σας ἐδέχθηκα, ἀλλὰ ὃν μικρόν παιδίον μ' ἐβίασαν νὰ τὴν δεχθῶ, πλὴν ἐγὼ τὴν γνώμην μου ποτὲ δὲν τὴν ἔλλαξα, ἀλλὰ πάντοτε Χριστιανὸς ἤμουν, καὶ Χριστιανικὰ ἀπέρουν· τὴν δὲ ἐδικήν σας θρησκείαν πάντοτε τὴν ἐρίσουν, καθὼς καὶ τώρα ἀκόμη τὴν μισῶ, καὶ τὴν ἀποστρέφομαι, καὶ παντελῶς δὲν τὴν δέχομαι.

Ταῦτα εἰπόντος τοῦ Μάρτυρος μὲ γενναϊότητα καὶ ἐλευθεροστομίαν, μετέβαλεν ὁ Κριτής τὴν ἀγριότητα εἰς ἡμερότητα, καὶ τὸν λέγει. Εἰπέ μας ἄνθρωπε, τ' ὄνομα ὅπου ἐλα-

βες, ὅταν ἐσουνοτεύθης, καὶ τοῦτο ἦτον δόλος, διὰ νὰ κάμῃ τάχα τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεώς των λέγων τὸ Τουρκικόν του ὄνομα. Τ' ὄνομά μου ἀπεκρίθη ὁ Μάρτυς εἶναι Γεώργιος, καὶ μ' αὐτὸ τ' ὄνομα μέλω ν' ἀποθάνω. Εἰπέ μας, τὸν λέγει πάλιν, εἰπέ μας τ' ὄνομά σου, καὶ μὴν ἀρνῆσαι τὴν πίστιν μας, κατ' ἀλήθειαν δὲν μᾶς βαροφαίνεται αὐτό, διότι τὸ ἔχουμε ὡς ἄγνωστος νέος· ἀλλὰ μάλιστα θέλομεν σὲ τιμῇσαι μεγάλως, καὶ εἰς ὅλους ἡμᾶς θέλεις εἶσαι ἀγαπητὸς, εἰ δὲ καὶ παρηκοίσης, γινώριτε καλῶς, ὅτι θέλεις λάβει σκληρὸν καὶ ἐπόδυνον θάνατον. Ὁ Μάρτυς ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα, τ' ὄνομά μου σὲ τὸ εἶπα, τὸ ἡκούσατε· ὀνομάζομαι Γεώργιος, καὶ Γεώργιος θέλω καὶ ποθῶ ν' ἀποθάνω. Διότι δὲν ἀποθαίνεις μὲ καλὸν θάνατον, (τοῦ εἶπεν ὁ Κριτής,) ἀλλ' ἐγὼ θέλω σὲ θανατώσει μὲ κακὸν θάνατον. Θανάτωσαί με ἀπεκρίθη ὁ Μάρτυς.

μέ χαράν δέχομαι τὸν θάνατον· καὶ παρευθὺς ἔδωκε προσταγὴν ὁ Κκριτὴς νὰ φυλακισθῇ ὁ Μάρτυς, ὃ καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐγένετο.

Ἦτον δὲ ἡ ὁγδόη τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, ὅπου ἐφυλακίσθη, καὶ ἔμενον εἰς τὰ δεινὰ τῆς φυλακῆς ὁ Μακάριος ἡμέρας δέκα καὶ ἑπτὰ. Καὶ αὐτὸς μὲν ὁ αἰδιδιμος ἔχαιρε καθ' ὑπερβολὴν, καὶ πνευματικῶς ἠϋφραίνετο, πάσχων ὑπὲρ Χριστοῦ. Ὁ δὲ εὐσεβὴς καὶ φιλομάρτυς λαὸς τῆς πόλεως ἐκείνης, μετὰ θερμῶν δακρύων ἐδέετο τοῦ Θεοῦ, νὰ τὸν ἐνισχύσῃ καὶ νὰ τὸν ἐνδυναμώσῃ νὰ τελειώσῃ τὸν θεῖον δρόμον τοῦ Μαρτυρίου, καὶ τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ἐνδόξου Ἀθλήσεως. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν φυλακὴν μὲ ὁποιονδήποτε τρόπον ἠδύναντο οἱ εὐλογημένοι Χριστιανοὶ τὸν ἐπαρηγόρουν, καὶ μάλιστα ἓνας εὐλάβης ἐντόπιος, ὀνομαζόμενος Τελεκας, ὅπου κατὰ θεῖαν παραχώρησιν εὗρέθη εἰς τὴν αὐτὴν φυλακὴν μὲ τὸν Γεώργιον,

καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε πείραν γραμμάτων, καλὴ συνοδίᾳ τοῦ ἔγινε τότε, καὶ ἱκανὴν παρηγορίαν ἐλάμβανεν ἀπ' αὐτὸν, εἰς τὰ δεινὰ ἐκείνα τῆς φυλακῆς πάθη· ἐπειδὴ εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἡμέρας, πολλὴν ἐνόχλησιν τοῦ ἐδίδον οἱ Ἀγαρινοὶ μέσα εἰς τὴν φυλακὴν φοβερίζοντες νὰ τοῦ κάμουν διαφόρων εἰδῶν βαστάνους, καὶ τελευταῖον νὰ τὸν θανατώσουν μὲ σκληρὸν καὶ ἐπόδυνον θάνατον. Τέλος πάντων εἰς τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ Νοεμβρίου, ἠκούσθη ὅτι ἐξεδόθη πλέον ἢ τρομερὰ καὶ ἀπάνθρωπος ἀπόφασις τοῦ θανάτου του. Λοιπὸν οἱ Χριστιανοὶ τοῦ γράφουν τὴν εἰδήσιν, καὶ τὸν ἠρώτησαν ἂν ἤθελε νὰ κοινωνήσῃ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸν τρόπον νὰ τοῦ κάμουν αὐτὴν τὴν δούλευσιν. Ταῦτα τὰ δύο καλὰ ἀκούσας ὁ Μακάριος Μάρτυς, δηλαδὴ τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, καὶ τὴν Ἀγίαν Κοινωνίαν, τὸ ἐφόδιον τοῦ Οὐρανίου δρόμου, ὑπε-

ρεχάρη καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν, καὶ εὐχαρίστη-
σεν ἐκείνους ὅπου ἐφρόντιζον διὰ λόγου του.

Ἦλθεν ἔπειτα ὁ Πνευματικὸς τὴν ἑσπέραν
ἐκείνην, ἐξωμολογήθη καὶ ἐκοινώνησε μετὰ
κατανύξεως καὶ χαρᾶς, καὶ καθὼς ἔταν ἀνα-
τέλλῃ ὁ ἥλιος, εὐθὺς ἔλα τὰ θηρία ὅπου γυρί-
ζουν τὴν νύκτα διὰ τὴν τροφήν, φεύγουν καὶ
κρύπτονται, οὕτω πῶς καὶ ὅλοι οἱ πονηροὶ καὶ
βλάσφημοι λογισμοί, οἵτινες τὸν ἐνώχλουν δει-
νῶς καὶ δὲν τὸν ἄφιναν νὰ κοιμηθῇ τελείως, ἔφυ-
γον τότε ἀπὸ τὴν φαντασίαν του, (διωχθέντες
ἀπὸ τὴν θείαν χάριν, τοῦ νοητοῦ ἡλίου Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,) καὶ ἡσύχασεν ὁ νοῦς
του καὶ εἰρήνευσεν ἡ καρδιά του καὶ ἐκοιμήθη
ἀτάραχα. Ἀλλ' ὁ ἄλλος ἐκεῖνος Χριστιανός,
ιδὼν ὅτι ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην καθ' ἣν
ἐκοινώνησεν, ἡσυχὰ καὶ εἰρηνικὰ, τὸν περιηρ-
γάσθη καλῶς, ὅθεν τὸ πρωί, δηλαδὴ τὸ ἐξη-
μέρωμα τῆς εἰκοστῆς πέμπτης, τὸν ἐρωτᾷ με

ἀπορίαν, ἀδελφε, τί εἶδα ἀπόψε εἰς ἑσπέραν, ἐσὺ
τόσαις νύκταις δὲν ἐκοιμήθης ποτὲ τόσον ἡσυ-
χα, καὶ πῶς τὴν νύκτα ταύτην, ὅπου μάλιστα
ἔλαβες τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου, ἐκοιμήθης
τότον ἡσυχὰ καὶ γλυκὰ, διὰ τί ἀπεκρίθη ὁ
Μάρτυς, διότι ταῖς ἄλλαις νύκταις δὲν μ' ἄ-
φηναν ἡσυχὸν οἱ σατανικοὶ καὶ βλεβήριοι λογισ-
μοί, ἀλλὰ τὴν νύκτα ταύτην, φαίνεται πῶς
τοὺς διεσκόρπισε καὶ τοὺς ἐδίωξεν ἡ χάρις τῶν
Ἀγίων μυστηρίων, καὶ ἦτον εἰς μεγάλην εἰ-
ρήνην καὶ ἡσυχίαν ὁ νοῦς μου, καὶ ἡ καρδιά μου·
ὅθεν ἐκοιμήθηκα ἐπειδὴ καὶ ἔμουν τόσας νύκ-
τας ἄγρυπνος.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ καλὸς ἐκεῖνος Χριστιανός,
τὸν ἐνηγαλίσθη, καὶ ἀπὸ δάκρυα περιβ-
ρέόμενος, τὸν ἐκαταφίλησε λέγων πρὸς αὐτόν,
μὲ θρηνώδῃ καὶ διακεκομένην φωνήν, ἀδελφε
μου, ἐσὺ αὐρίον ἐξάπαντος μέλλεις νὰ παρα-
σθῇς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, μετὰ τῶν ἁγίων

ἀγγέλων, διὰ νὰ λάβῃς τοὺς μισθοὺς τῶν ἀγώ-
νων σου, καὶ τὸν ἄφθαρτον στέφανον τῆς Ἀ-
θλήσεώς σου, καὶ τότε σὲ παρακαλῶ ἐνθυμή-
σου κ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ μεσίτευσον εἰς
αὐτὸν νὰ συγχωρήσῃ τὰ ἁμαρτήματά μου, καὶ
νὰ μὴ μὲ στερήσῃ τῆς θείας του δόξης, ἀλλὰ
νὰ μὲ ἀξιώσῃ καθὼς τώρα σὲ βλέπω μέσα εἰς
τὴν φυλακὴν, οὕτω πῶς νὰ σὲ βλέπω χαίρων
καὶ ἀγαλλόμενος καὶ μέσα εἰς τὸν Παράδει-
σον. Ἀπέραςεν ἡ τρομερὰ ἐκείνη ἡμέρα τῆς
εἰκοστῆς πέμπτης, καὶ ἔφθασεν ἡ ἑσπέρα, κα-
τὰ τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ ἀπόφασις νὰ ἐκτελεσθῇ,
δηλαδὴ ν' ἀποκεφαλισθῇ ὁ Μάρτυς. Λοιπὸν οἱ
φιλομάρτυρες Διδάσκαλοι καὶ Ἱερεῖς ἔχαμαν
ἀπόφασιν νὰ ψάλλουν ἀγρυπνίαν τὴν νύκτα
ἐκείνην, ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως καὶ ἐνδυναμώ-
σεως τοῦ Νεομάρτυρος.

Τούτου ἀκολουθήσαντος, συνήχθησαν καὶ
ἄλλοι πολλοὶ Χριστιανοὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν,

καὶ ἤρχισεν ἡ ἀκολουθία εἰς τὴν πρώτην ὥραν
τῆς νυκτός, μετὰ κατανύξεως μεγάλῃς, καὶ
πάντες μετὰ θερμῶν δακρύων ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ.
Καὶ ποῖος ἠδύνατο τὴν νύκτα ἐκείνην, νὰ
σταθῇ καὶ νὰ ἡσυχάσῃ μέσα εἰς τ' ὀσπῆτιόν
του; ἄλλοι ἦτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἄλλοι εἰς
τὴν ἀγορὰν καὶ ἄλλοι ἐξωθεν τοῦ κριτηρίου, καὶ
ἔστον ἀπέρνα ἡ νύκτα, τὸσον τὸ πλῆθος ἐυ-
νάζετο εἰς τὴν μακαρίαν θεωρίαν τῆς ἀποτο-
μῆς τοῦ θείου Μάρτυρος, καὶ ὅλοι περιέμε-
νον μ' ἀναμένην καρδίαν, πότε νὰ ἴδουν θριαμ-
βεύουσαν τὴν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ, ἐν τῇ ἀσ-
θενείᾳ τῆς σαρκὸς τοῦ μακαρίου Μάρτυρος Γε-
ωργίου. Τότον ἦτον τὸ συναχθὲν πλῆθος,
ᾧ ποῦ ἔφερε φόβον εἰς τοὺς Ἀγαρηνοὺς νὰ ἐκ-
βάλωσιν ἔξω τὸν Μάρτυρα, μήπως καὶ κάμει
ὁ λαὸς κἀνὲν ἄτακτον ὄρμημα. Λοιπὸν ἔχα-
μαν πρῶτον μίαν δοκιμὴν, διὰ νὰ καταλά-
βουν τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ, καὶ ἐκβῆχαν κ' ἐ-

πεσαν ἑαυτὰ μέσα εἰς τὸ πλῆθος δύο ξεσπα-
 θομένοι, καὶ τὸ διεσκόρπισαν. Εἰς τὸν διωγ-
 μὸν ἐκείνον, ἄλλος ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς ἔχα-
 σε τὸ φανάριόν του, ἄλλος τὰ φόρεματά του,
 ἄλλος τὰ παπούτζιά του, ἄλλοι ἐπάτησαν ἄλ-
 λους, καὶ ἄλλοι ἐκατίθησαν ἀπ' ἄλλους. Καὶ
 οἱ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ Χριστιανοί, οὕτω χακῶς
 ἐδιώχθησαν καὶ διεσκορπίσθησαν, οἱ δὲ ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ ψάλλοντες, ἔφθασαν εἰς τὴν Λιτὴν,
 ἀλλὰ τῶν τροπαρίων ψαλλομένων, ἐσυμβου-
 λεύοντο οἱ Ἱερεῖς, με ποῖον τρόπον νὰ μνημο-
 νεύσουν τὸν Γεώργιον. τάχα ὡς ἄνθρωπον ἀ-
 πλοῦν ἐτι, ἢ ὡς Μάρτυρά τέλειον νὰ τὸν κα-
 τάταξουν με τοὺς λοιποὺς ἐνδόξους Μάρτυρας,
 καὶ ἐνομίσθη παρ' αὐτῶν εὐλογον νὰ μὴ ζη-
 τήσουν τὴν πρεσβείαν καὶ ἰκεσίαν αὐτοῦ μετὰ
 τῶν λοιπῶν Μαρτύρων, ἀλλὰ νὰ δεηθοῦν πρὸς
 τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα τελειώσῃ τὸ Μαρ-
 τύριον. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τούτου, πρὶν

ἀρχίσει ἡ Λιτὴ, τὸ Σῶτον ὁ Θεὸς τὸν λαόν
 σου, νὰ καὶ φθάνη δρομαῖος ὁ ἀπεσταλμένος
 καὶ διωρισμένος νὰ βλέπῃ ἀπὸ κρυπτόν μέρος
 τί γίνεται κατὰ τοῦ Μάρτυρος, καὶ φωνάζει
 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τετελεσθαι καὶ μερικὸς
 ἐψυθῆριζε κατὰ ποῖον τρόπον ἐτελειώθη καὶ
 τότε πλεον τίς δύναται νὰ παραστήτῃ με λό-
 γον τὴν πνευματικὴν ἀγαλλίασιν τοῦ Χριστο-
 νόμου λαοῦ ; ποῖος νὰ ἐρμηνεύσῃ τὰ ἀφανῆ
 σκιρτήματα τῶν καρδιῶν τῶν ἀπὸ τὴν πολλὴν
 χαρὰν ;

Ὡς λέγει ὁ σοφὸς Σολομών ἐτι. » Καρδίας
 εὐφραينوμένης, πρόσωπον θάλλει. » Ἀλλ' ἐδῶ,
 ὦ φιλομάρτυρες ἀχροαταί, δὲν ἠκολούθητε
 οὕτω πῶς Ἀλλ' εὐφραينوμένων καὶ ἀγαλλο-
 μένων τῶν καρδιῶν τῶν Χριστιανῶν, οἱ ἐφ-
 θαλμοὶ τῶν ἐφάνοντο πηγαὶ δακρύων, καὶ τὰ
 πρόσωπά των ἐκαταβρέχοντο ἀπὸ κατανύξεως
 δάκρυα, διὰ τὴν κατ' ἐχθρῶν ὁρατῶν τε καὶ

δοράτων νίκην τοῦ καλλινίκου Ἀθλητοῦ Γεωργίου, καὶ μάλιστα ὅταν ἤκουσαν τότε παρρηθὺς τὴν ὄντως χαριεστάτην ἐκείνην φωνὴν τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Χιοπολίτου· καὶ οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐτελειώθη ἡ ἀγρυπνία ἐκείνη, ἐν τῇ νυκτὶ τῆς εἰκοστῆς ἑκτῆς τοῦ Νοεμβρίου, ὁμοῦ μὲ τὸ καλὸν καὶ θεοφιλὲς Μαρτυρικὸν τέλος τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ ἀριστεύου Γεωργίου.

Τί τὰ ἐντεῦθεν; ἐξημέρωσεν ἡ εἰκοστὴ ἑκτὴ καὶ αἱ καρδίαι ὅλων σχεδὸν τῶν ἀνθρώπων τῆς Πόλεως εἰς δύο καλὰ καὶ σωτήρια διηρέθησαν· δηλαδὴ εἰς τὸ νὰ μάθουν ἀκριβῶς μὲ ποῖον τρόπον καὶ μὲ ποία βάσανα ἐτελειώθη ὁ Μάρτυς, καὶ εἰς τὸ νὰ λάβουν τίποτε ἀπὸ τὴν μαρτυρικὴν χάριν· ὁ καὶ ἐγένετο, καὶ ἄλλος ἔλαβε χῶμα βρεγμένον ἀπὸ τὸ Μαρτυρικὸν αἷμα, ἄλλος ἔβαφε βαμβάκι, ἄλλος ἐλάμβανε ἀπὸ ἐπάνωθεν τοῦ φόρεμα, καὶ καθ' εἰς

ἑ, τι ἡμποροῦσεν ἔρπαιεν εἰς ἀγιασμόν τοῦ ἀπὸ τὸν Μάρτυρα, τὸ δὲ μακάριον τέλος τοῦ, οὕτω πῶς ἠκολούθησεν.

Ἀφοῦ ἐκείνοι οἱ δύο ξεσπαθωμένοι Ἀγαρινοὶ διεσκορπίσαν τὸ πλῆθος, ὡς καθὼς ἐφαίνετο, τότε ἀμέσως προστάζει ὁ Κριτὴς ἕνα ὑπρέτην τοῦ Ἀγαρηνόν, καὶ ἕνα Χριστιανόν, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἦτον ὑπρέτης τῆς φυλακῆς, (Τουρκιστὶ δὲ Κονάκιον) νὰ τὸν ἐκβάλουν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ νὰ τὸν ὑπάγουν δέσμιον εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης. Ἄλλ' ὁ Μάρτυς εὐθὺς παρεδόθη, καὶ ὡς ἀρνίον ἀκαχον ἐφέρετο μὲ σιωπὴν εἰς τὴν σφαγὴν, καὶ ὅταν ἤθελε καταλάβῃ πολλοὺς Χριστιανούς, ἐζήτηι συγχώρησιν. Ὅτι ἀγκαλὰ καὶ πρῶτον ἐσκορπίσθησαν, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ὅμως ἐγύρησαν πολλοί, καὶ ἦτον εἰς τὰ ἐκεῖ πλησίον ἐργαστήρια. Ἐδῶ ἀπαγομένου τοῦ Μάρτυρος εἰς τὴν σφαγὴν, ἠκολούθησεν ἕνα ἀστὴρ καὶ

διηγήσεως ἄξιον. Ὁ Χριστιανὸς ἐκεῖνος ὑπὲρ
 ρέτης τοῦ Ἀγᾶ, θεόθεν βέβαια ἐμπνευσθεὶς,
 λέγει πρὸς τὸν Μάρτυρα, ἀδελφε Γεώργιε, ἰδοὺ
 τὰ ἄρματα μου, λάβετα καὶ φέρεσέ τα ἐσθῶ, καὶ
 μείνε εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ Ἀγᾶ, καὶ νὰ δε-
 θῶ ἐγὼ εἰς τὸν τόπον τὸν ἐδικόν σου, καὶ εἴ-
 μαι πολλὰ πρόθυμος ν' ἀποθάνω ὑπὲρ τοῦ ὀ-
 νόματος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτοὺς τοὺς λόγους με-
 ποίαν διάθεσιν καὶ γνώμην τὰ εἶπεν ἐκεῖνος, ὁ
 καθ' εἰς δύναται νὰ τὸ καταλάβῃ. Τὰ εἶπε
 βέβαια, διὰ νὰ τὸν προθυμοποιήσῃ περισσότε-
 ρον, καθὼς καὶ τῇ ἀληθείᾳ τὸν ἐπροθυμοποίη-
 σε, καὶ τῶντι φλόγα θεοῦ ἔρωτος ἤναψε μέ-
 σα εἰς τὴν καρδίαν του. Ὅθεν παρευθὺς τοῦ
 ἀπεκρίθη, λέγων, ὅχι, ἐγὼ ὁ ὑπεύθυνος νὰ μὴν
 ἀποθάνω; καὶ πῶς δύναται νὰ γένη τοῦτο;
 ἐγὼ, ἐγὼ ὁ ἀρνηστὴς τοῦ Χριστοῦ, ν' ἀποθάνω
 ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα
 εἰπὼν ἔτρεχε μ' ὅλην τὴν προθυμίαν τῆς ψυ-

χῆς του ἔμπροσθεν τοῦ δεσμοῦ (δηλαδὴ τζε-
 λάτην,), λέγων ἀδιακόπως καὶ τὰ « Κύρια
 Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἐλέησόν με τὸν
 ἁμαρτωλόν, » ἕως ὅτου ἐφθάσεν εἰς τὸν τόπον
 τῆς καταδίκης. Ἐκεῖ λέγω, εἰς τὸν τόπον τῆς καταδί-
 κης, ἦλθε καὶ ὁ Κριτὴς, με τοὺς ἄλλους, καὶ
 ὅλοι αὐτοὶ παρεστάθησαν ἔμπροσθεν εἰς τὸν
 Μάρτυρα, με σκοπὸν τάχα διὰ νὰ τὸν τρομά-
 ξουν, ἀλλ' αὐτὸς τοὺς ἐγόμιζε ὡς ἄν ψωρά-
 λαίους κύνας, παντελῶς δὲν τοὺς ἐραβήθη.
 Λοιπὸν ἐπρόσταξε με θυμὸν τὸν Μάρτυρα ὁ
 Κριτὴς νὰ γονατίσῃ εἰς τὴν γῆν, καὶ παρευθὺς
 ἐγονάτισεν. Ἐρχεται ὁ δῆμιος (δηλαδὴ ὁ τζε-
 λάτης) στέκει ἔμπροσθέν του καὶ διὰ νὰ φα-
 νῇ τρομερὸς κρατεῖ εἰς τοὺς ὀδόντας του μίαν
 μεγάλην μάχραιαν, καὶ με τὰς χεῖράς του
 ἓνα τοῦφέκιον συχομένον καὶ ἑτοιμον διὰ νὰ
 τὸν κτηπήσῃ. Καὶ ὅλοι οἱ περιεστῶτες Ἀγα-

ρηνοὶ ἔλεγον εἰς τὸν Μάρτυρα· νὰ μετανοήσῃ καὶ νὰ μένη εἰς τὴν πίστιν τους, ἀλλ' ὁ Μάρτυς μεγαλοφώνως ἔλεγεν, ὄχι, ὄχι, Χριστιανὸς θέλω ν' ἀποθάνω. Καὶ ταῦτα εἰπόντος τοῦ Μάρτυρος, τοῦ ἔρριψεν παρευθὺς ὁ δῆμιος τὸ τούρεκιον εἰς τὰς πλάτας του, καὶ εὐθὺς ἤναψε καὶ ἔλαμψε τὸ φόρεμά του ἀπὸ πνεῦμα ἁγίου, εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπου τὸν ἐκτύπησε, οἱ δὲ περιεστῶτες εἰδόντες τὸ γινόμενον τοῦ ἀληθοῦς καὶ οὐρανόθεν ἁγίου φωτός, ἐθαύμασαν, καὶ μετὰ δακρύων χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἐδόξασαν τὸν Θεὸν λέγοντες· « Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, » καὶ τὸ αἷμα ἐπὶ ῥα ποταμῆδόν ἐξῶ ἀπὸ τὴν πληγὴν, ὥσάν νὰ ἔτρεχε ἀπὸ σωλῆνα, καὶ ὁ Μάρτυς ἔμενε γονατιστὸς, καὶ ἀκίνητος, χαίρων διὰ τὴν Οὐρανόθεν πεμφθεῖσαν θείαν χάριν ἐπ' αὐτοῦ. Ταῦτα βλέπων ὁ ἀπάνθρωπος ἐκεῖνος δῆμιος, τοῦ ἐφώναζε μὲ ἀγριωτάτην καὶ τρομερὰν φωνήν, « κύψαι κάτω

τὴν κεφαλὴν καὶ στάσου ἱκανὴν ὥραν, οὕτω πῶς κυπτὸς ἐπρόσμενα λέγω, ἀπὸ στιγμῆν εἰς στιγμῆν, νὰ φέρῃ κατὰ τοῦ αὐχένος του τὸ κτύπημα τῆς μαχαίρας. Ὁ δὲ τύραννος ἀφῆσας τὸ τούρεκιον, ἔλαβεν εἰς χεῖράς του τὴν μάχαιραν, καὶ ἔπειτα δὲν ἤξεύρω, ἢ ἀπὸ ἀνεπιτηδεύτητά, ἢ ἀπὸ σκληρότητα διὰ νὰ τὸν βαστανίσῃ τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὸ κόκκαλον τοῦ λαιμοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸσον ἐμπήχθη ἡ μάχαιρα μέσα εἰς τὸ κόκκαλον, ὅπου μ' ὤλην του τὴν δύναμιν σύρων τὸ ἐκβαλεν, ἀλλ' ὁ Μάρτυς πάλιν ἔμεινεν σῶος καὶ ἀβλαβής, χωρὶς νὰ πέσῃ κατὰ γῆς, ἀλλ' ἔστεκε ὡς καὶ πρότερον γονατιστὸς. Ἀλλὰ καὶ ἐκ δευτέρου ἐμπήξε τὴν ἰδίαν μάχαιραν ὀλίγον παρὰ κάτω, καὶ πάλιν μὲ βίαν καὶ μὲ πολλὴν δύναμιν τὴν ἔσυρε καὶ τὴν ἐκβάλει. Ὁ δὲ Μάρτυς ἔμεινε πάλιν εἰς τὰ γόνατά του σῶος καὶ ἀβλαβής, καὶ ἀκαταπαύτως

ἔλεγε τὸ « Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ. Μετὰ ταῦτα σπογγίσας ὁ Ἀλιτῆριος τὴν μάχαιραν, τὴν ᾧσιτε παράμερα ἔπειτα χτυπήσας μὲ τὸν πόδα του εἰς τὰ ὀπισθεν τοῦ Μάρτυρος, τὸν ἐξέριψε μπρούμυτα, ἔπειτα γονατίσας ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους του, καὶ πιάσας αὐτὸν ὡς ἀρνίον ἀπὸ τὴν σιγχόνα, τοῦ ἐχάραξε τὸν λαιμὸν ὠρην ἱκαντὴν, μὲ ἓνα παραμάχαιρον, μὲ ἀνήκουστον σκληρότητα καὶ ἀσπλαγχνίαν. Καὶ ἔβλισπες νὰ πίπτουν εἰς τὴν γῆν τὰ κρέατα ἀπὸ τὸν λαιμὸν τοῦ Μάρτυρος, ὥσάν νὰ πίπτουν πριωνίσματα, ἀπὸ πριωνιζόμενον χλωρὸν ξῆλον. Καὶ οὕτω πῶς εἰς ὥραν πολλὴν καὶ μὲ μεγάλῃν βάσανον τὸν ἀπέκεφάλησε. Ὁ δὲ Παντοδύναμος, Πανάγαθος καὶ Πολυεύσπλαχνος Θεὸς ἡμῶν, ἐπεκύρωσε τὴν Μαρτυρίαν του Ἀθλησίν, πέμψας ἐπ' αὐτοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Καὶ ἦτον κατ' ἀλήθειαν παράδοξον, ὅτι ἕως εἰς τὴν τελευ-

ταίαν του ἀναπνοῇ, εἶχεν εἰς τὸ στόμα του τὸ Σωτήριον ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς Παναγίας αὐτοῦ Μητρὸς.

Ἐτελείωσε δὲ τὸν καλὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου ὁ καλλίνικος οὗτος Ἀθλητὴς, ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ, χηλοτῷ ἑκτακασιοστῷ ἐβδόμῳ ἀπὸ Χριστοῦ, ἐν μηνὶ Νομβρίῳ 26, εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 22.

Τὸ δὲ Ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, ἐπρότταξεν ὁ Κριτὴς νὰ τὸ ρίψουν εἰς ἓνα Νητάκιον, καθὼς μᾶς ἔγραψαν εἰς τὴν ἀρχὴν. Ὑστερον ἐμάθομεν, ὅτι τὸ ἔχουν ἐνταφιασμένον μέσα εἰς τὸ Ἅγιον βῆμα τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰς τὰ δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὥσάν ὅπου ἔγινε καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν λοιπῶν Μαρτύρων, βάσις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τελείωσις, κατὰ τὸ Ἱερὸν ἐκεῖνο ἄσμα τὸ λέγον. » Μαρτύρων θεῖος

χορὸς τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις. » Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. τῶν αἰώνων Ἀμήν !!

Ω Δ Η ΣΤ.

1

Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Τὴν χάραν ἐτμήθης σου, ὥσπερ ἀρνίον ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ μαρτύρων ἐδείχθης Ὁλβος αἰδῶμε, Θεοπόθητος καὶ συν αὐτοῖς ἀναγκάζεις γηθόμενος. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀπάντων ἡλόγησας, Σὺ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν πανόβλιε, καὶ σαρκὸς τῆς ἰδίας, ὁμοῦ καὶ κόσμου καὶ κοσμοκράτορος, καὶ ἐκθεῶς ἐκτενῶς πρὸς τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστὸν ὁμολόγησας, πάντων ἀνθρώπων ἐνώπιον, διὰ τοῦτο αὐτὸς Σέ, τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς ἐνώπιον ὁμολογήσει, ἀγγέλων παρόντων σοί, ὥσπερ ὁ Σωτὴρ πρὶν ἀπεφύνατα.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτός τοῦ Θείου,
διὰ σοῦ πάναγνε. Σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς
τῷ κόσμῳ Θεὸς ὁμύλησε καταφωτίζων τοὺς
πίστας κραυγάζοντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η'.

Ἑπταπλασίως Κάμινον.

Τὸ Ἱερόν σου λείψανον, ἐν τῇ πόλει κα-
τάκειται, τῶν Κυδωνιέων κατὰ τὴν Ἐφεσον,
ἐν ᾗ καὶ ἐνήθλησας, καὶ ἀντρείβης διὰ Χρι-
στον, καὶ τοῦ Μαρτυρίου ἀνεδύσω τὸ στέφος
καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, ἱκετεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ
τῶν ἐκτελούντων τὴν ἱεράν σου μνήμην.

Ὁ μέγας ἐν τοῖς μάρτυσι τῶν πιστῶν ὁ
θερμότατος, ὁ Τροπαιοφόρος, πρίσβυς τε Γε-
ώργιος, Σὲ νῦν ὡς συνώνυμον, πρὸς Σὲ καλέ-
σατο ἐν χαρᾷ οἰκῶ τῷ αὐτοῦ, τῷ παμμεγίστῳ
καὶ θεῷ ἐν ᾧ καὶ ἀνεκλήθη, τὸ ἱερόν σου σώ-
μα, ἰν' ἅμα δυσωπεῖτε, ὑπὲρ πικρὸς τοῦ κόσ-
μου.

ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσητε, δυσωπεῖν τὸν φι-
λάνθρωπον, ὅπως οἰκτηρήσῃ πάντας ἡμᾶς ἁ-
γιοὶ Γεώργιοι Ἐνδοξοὶ, ἡ καρτερόρων θεία
δυάς, τοὺς χαρμονικῶς, καὶ γηθοσύνως τε-
λοῦντας, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην τὴν σεπτὴν
καὶ ἁγίαν, καὶ πᾶσι συγχώρησθι, ὡς μόνος
ἐλεήμων.

Θεοτοχίον.

Ἄλλ' ἐκτός σε Δέσποινα βοηθὸν οὐκ ἐπί-
σταμαι, πλὴν σου πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν οὐκ
ἐκτῆμαι, ἐλήτησον ἄχραντε, ἐμὲ τὸν ἀπολλό-

μενον, διὰ τὰς ἀθεμήτους μου πράξεις, καὶ
σῶσον με βῶντας χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε
δεδοξασμένη εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η Θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξέστησαν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, καὶ δαι-
μόνων αἱ φάλαγγες ἔφριξαν, ὅτι σαυτὸν, ἑδω-
κας ἐκούσιον εἰς σφαγὴν, καὶ ἀπεκτάνθης ἁγίε,
ὅθεν ἡμεῖς πάντες περιχαρῶς, δοξάζομεν ἀ-
παύστως τὸν σὲ ἐνισχυκότα, Χριστὸν τὸν εὐ-
σπλαγγχον Θεὸν ἡμῶν.

Εὐφραίνου καὶ Σὺ πόλις Κυδωνιῶν, καὶ ἀ-
γάλλου εὐθύμως πνεύματι, ὅτι ἐν σοί, ὁ Μάρ-
τυς ἀνῆρέθη ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ ἡγιασθεῖσα
ἅπαντα, αἵματι τοῖς τούτου Ἱερεῦσι, διὸ καὶ
ἀνέυφημη, καὶ ἐόρταζε τοῦτον, ὑπὲρ σοῦ αἰεὶ
πρεσβεύοντα.

Τὴν μνήμην ἐκτελοῦντες, τὴν Ἱερὰν, ἐκ-
τεύομεν πάντες οἱ δοῦλοι σου, τοὺς τῇ σοφί-
ᾳ τῶν θείων λειψάνων σου, ὡς εἰκὸς ἀπαύστως
προεδρεύοντας, διάσωτον ἐκ πάσης διακρίων
ἐπηρείας, καὶ τὴν εἰρήνην ἡμῖν βράβευτον.

Θεοτοχίον.

Τῶν πάντων βασιλέα καὶ ποιητὴν, συλλα-
βοῦτα Παρθένε ἐκύησας καὶ νῦν ἰδοὺ οἵαπερ
βασιλίτσα δεξιᾷ, τούτου αἰεὶ παρίσταται ὅθεν
δυτωπῶτε ἀριστερᾷ, μερίδος λύτρωτέ με, ἐν
ᾧ ῥα τῇ τῆς δίκης, καὶ δεξιῷ προβάτοις σύν-
ταξον.

Ἐξ αποστείλῃ ἄριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ λάρναξ τῶν λειψάνων σου, τῶν ἁγίων
ἀγόνων τράπεζαν, Γεώργιε νῦν τιθεῖσα ἡμᾶς

καλὰ ἐντρύφῃσαι· διὸ συνευφραίνόμεθα καὶ πισ-
τῶς ἐξαιτούμεθα στῆθι φρουρὸς τῶν δούλων
σου, καὶ ἄγρυπνος εὐσεβείας, προστάτης καὶ
ἀντιλήπτωρ.

Ἑ τ ε ρ ο ν.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης.

Χριστὸς ἐμοὶ παράκλησις, ἐν ταῖς λύ-
παις, Χριστὸς ἐμοὶ ἀντίληψις ἐν βασάνοις,
Χριστὸς ἐμοὶ δοτὴρ τῶν ἀντιδόσεων, ἀποκειμέ-
νων Μάρτυσι. Διὸ τῷ ξίφει τμηθῆτω, ἡ κε-
φαλὴ ἀνεβόα.

Θ ε ο τ ο χ ί ο ν.

Παρθένος Σὺ κατὰ φύσιν, Σὺ πρὸ τοῦ
τόκου, Παρθένος ὑπὲρ φύσιν αὔθις ἐν τόκῳ,
Παρθένος ὑπὲρ ἔννοιαν διετηρήθης Δέσποινα.
Διὸ Παρθένος ἐκ πάντων, παθὼν Σοῦς δού-
λους συντήρει.

Εἰς τοὺς Αἰνους.

Ἦ χ ο ς α.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Συνωνυμήτας τῷ πάλαι Μεγαλομάρτυσι,
Γεώργι Τρισμαῦχῳ, ἀθλητὰ γενναϊόφρων, ἐν-
θλητας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἐν ψυχῇς γεν-
ναιότητι, ἀποτκοπῶν τῶν βαστάνων τὰς ἀμοι-
βὰς καὶ τὰ γέρα τῆς ἀθλήσεως.

Τῆς ἀρχιφώτου Τριάδος νῦν ἐλλαμπόμε-
νος, ταῖς νοηταῖς ἀκτῇσι, Νεομάρτυς Κυρίου,
Γεώργιε δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου
τελούντων σου τὴν αἰσιδέαστον μνήμην, καὶ
ἐν ᾧδαῖς εὐφημοῦμεν τοὺς ἀγῶνας σου.

Τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον, καλῶς διήνυσας,
ἀποτμηθεὶς τὴν χάραν, Ἀθλοφόρε Κυρίου, λοι-
πὸν ἀπόκειται σοὶ ἐν οὐρανῷ, ὁ ἀκήρατος στέ-
φανος ὃν σοὶ παρέξει Γεώργιε ὁ Χριστὸς, ἐν
ἡμέρᾳ τῆς ἐκτάσεως.

Δόξα ἡχος β'.

Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, Χιοπο-
λίτῃ Γεώργι, σὺν ταῖς τῶν ἁγίων χορείαις,
τὸ πνεῦμα σου αἰωνίως ἀγέλλεται, λαμπρῶς
δὲ καὶ τὰ Πανιερά σου λείψανα, ἐν τῇ Κυ-
δωνιῶν Κώμῃ διατηρούμεθα τιμᾶται, καὶ παν-
ταχοῦ τὸ σεπτὸν σου ὄνομα ὑμνῆται, καὶ δο-
ξάζεται Χριστὸς, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν ἀν-
τιδοξάζοντας,

Καὶ νῦν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ᾠδὴ γ' καὶ σ'.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ μεγάλου

Γεωργίου, Κοινωνικὸν

εἰς μνημόσυνον.

Μεγαληνάρια.

Ἐνδοξος ἐν Μάρτυσι ὁ κλεινός, Γεώργιος
ᾤφθη, τοῖς ἀρχαίοις Σὺ δ' ἐν τοῖς νῦν Γεώρ-
γι Νέε, ὁμώνυμε ἐκείνω καὶ σύσκηνε, διὸ Σὲ
τιμῶμεν ἅπαντες.

Τοὺς μετ' εὐλαθείας τὰ Ἱερά λείψανά σου
Μάρτυς προσκυνοῦντας σαῖς πρὸς Θεὸν, ἱεραῖς
πρετθείαις, φρουρῶν μὴ διαλείπης, Νεομαρτύ-
ρων κλέος Θεῖε Γεώργιε.

Εἵσοδος.

Τὸ φῶς ἱλαρόν, εἴθ' οὕτω τὸ

Προχείμενον.

ἡχος Βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σὺ εἶ ὁ
Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνα.

Τροπαρίον. III

Ήχος Πλ. β'.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παν-
σόφους τοὺς ἀλγεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐ-
τοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν
οἰκουμένην σαγηνεύσας, φίλάνθρωπε δόξα σοι.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου.

Σ' εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, διὰ τὴν ἁγίαν
ταύτην ἡμέραν τῆς ἀναπαύσεως. Αὕτη εἶναι ἡ
ἡμέρα τὴν ὁποίαν ἔχαμεν ὁ Κύριος, καὶ ἡμεῖς
θέλομεν χαρὴν καὶ εὐφρανθῆν εἰς αὐτήν. Εἴθε
νὰ ἤμεθα ἐν πνεύματι τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου,
καὶ νὰ τὸν δουλεύομεν ἐν πνεύματι καὶ ἀλη-
θείᾳ. Εἴθε ὅλαι αἱ ἐπιθυμίαι καὶ οἱ λογισμοί
μας ν' ἀποβλέπωσιν εἰς τὰ τοῦ Οὐρανοῦ, ὅπου
κάθεται ὁ Χριστὸς εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.

Χύσον τὸ πνεῦμά σου ἐπάνου εἰς ὅλον τὸν
λαόν σου, εὐλόησον καὶ εὐφρανον αὐτοὺς εἰς
τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν. Δώρησαι νὰ οἰκο-
δομηθῶσι καὶ νὰ παρηγορηθῶσιν ὅλοι οἱ Χρι-
στιανοὶ μετὰ τὸν λόγον σου, καὶ νὰ ἐπιστρέψω-
σιν εἰς ἐσὲ οἱ ἁμαρτολοί. Δώρησαι νὰ κηρύτ-
τωσι πιστῶς τὸ Εὐαγγέλιον οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ

λόγου σου, καὶ νὰ ποιμαίνωσι τὰ πρόβατα καὶ
ἀρνία τοῦ ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ· καὶ εἶθε νὰ
ᾔηται μεγάλη χάρις ἐπάνω εἰς αὐτὰ, διὰ τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Πρὸ τῆς Τραπεζῆς.

Παντοδύναμε Θεέ! ὅλα τὰ κτίσματα προσ-
μένουν τὴν τροφήν των ἀπὸ τὴν χεῖρά σου.
Δός με τὴν εὐλογίαν σου, τὴν παροῦσαν τρο-
φήν μου, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀμήν!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Μετὰ τὴν Τράπεζαν.

Εὐχαριστῶ σε, Κύριέ μου, διότι με δίδεις.
τὴν τροφήν πρὸς ἐνδυνάμωσιν τοῦ σώματός
μου· τρέφε καὶ τὴν ψυχὴν μου με πνευματι-
κὴν τροφήν, διὰ χάριν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
Ἀμήν!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν Μαθημάτων.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀληθοῦς σοφίας
ὁδηγέ, καὶ φρονήσεως χειργέ! κατάπεμψον ἐφ'
ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου πνεῦμα σοφίας,
εὐσεβείας καὶ φόβου σου, καὶ φώτισον τοὺς
ὀφθαλμοὺς τῶν ψυχῶν ἡμῶν με τὸ φῶς τῆς
Θεογνωσίας σου· διὰ νὰ ἐπιδώσωμεν πρὸς τὰ
καλὰ μαθήματα ἀνεμποδίστως· καὶ νὰ προκό-
ψωμεν ἐν σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρὸς οἰκοδομὴν καὶ εὐπρέ-
πειαν τῆς παγκοσμίου σου Ἐκκλησίας, πρὸς
δόξαν δὲ καὶ τιμὴν τοῦ Παναγίου σου ὀνόματος·
ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον
ἄνωθεν εἶναι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς
τῶν φώτων, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
Ἀμήν!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν Μαθημάτων.

Εὐχαριστοῦμέν σε, Κύριε καὶ Θεέ τοῦ ἐλέ-
ους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν! ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς
εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην τῶν πολλῶν σου εὐερ-
γεσιῶν· καὶ ἀπεκάλυψας εἰς ἡμᾶς τὰ καλὰ μα-
θήματα. Ὅθεν προσπίπτοντες εἰς τὴν ἀγα-
θότητά σου, Σὲ παρακαλοῦμεν, τὴν ἀνεξάν-
τλητον τῆς σοφίας πηγὴν, δίδαξον ἡμᾶς νὰ
πράττωμεν πάντοτε τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον.
Εὐλόγησον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα,
τὰ ἔργα καὶ τοὺς λόγους. Χάρισέ μας ἡλι-
κίας καὶ σοφίας προκοπὴν, ἡθῶν διόρθωσιν,
καὶ ἀρετῆς ἐπίδοσιν· διὰ νὰ Σὲ δοξάζωμεν
δι' ὅλα, ὡς πάντων τῶν ἀγαθῶν αἴτιον καὶ
χαριζόν, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
Ἀμήν!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Πρὸ τοῦ μαθήματος τῆς Κατεχέσεως.

Ὁ Πάτερ τῶν φῶτων ἀπὸ τὸν ὅποιον κα-
ταβαίνει « πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δώρη-
μα τέλειον, » εὐχαριστοῦμέν Σε ἐξ ὅλης καρ-
δίας, ὅτι ηὐδόκησας νὰ κατηχώμεθα « τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας τῆς κατ' εὐτέλειαν,
μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς. » Ἀξίω-
σόν μας, Κύριε, νὰ μεταχειρισθῶμεν, καθὼς
πρέπει, τὴν ἐξαίρετον αὐτὴν χάριν, τὴν ὁποίαν
ἐδείξας εἰς ἡμᾶς. Πέμψον εἰς ἡμᾶς τὸ Πα-
νάγιόν σου Πνεῦμα, διὰ νὰ φωτίσῃ τὸν
νοῦν, νὰ δξύνῃ τὴν κρίσιν, νὰ δυναμώσῃ τὴν
μνήμην μας, καὶ νὰ μᾶς καταστήσῃ ἐκονοῦς
νὰ γνωρίσωμεν Σε « τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν,
καὶ τὸν ὅποιον ἐστείλας Ἰησοῦν Χριστόν, » διὰ
τὴν σωτηρίαν ἡμῶν Ἀμήν!

Πρώτη πρωινή προσευχή τῶν

Παίδων.

Θεε Παντοδύναμε, Ποιητὰ πάντων τῶν ἐν
τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς! Ἡ νύξ παρέρχε-
ται, καὶ φθάνει ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν προστα-
γὴν σου. Σὺ εἶσαι ἀγαθός, καὶ κάμνεις τὸ
ἀγαθὸν ἀκαταπαύστως.

Σὲ δοξάζω, καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὴν φρον-
τίδα τὴν ὁποίαν ἔλαβες δι' ἐμέ τὴν χθесινήν
νύκτα, φυλάξας με ζῶντα καὶ ὑγιῆ ἕως σή-
μερον.

Ἐλευθέρωσόν με, ὦ πολυέλεε Θεέ! ἀπὸ τὸ
κακὸν ὅλην τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ φώτισόν
με νὰ Σὲ ἀγαπῶ καὶ νὰ Σὲ δουλεύω πάντοτε·
χάριτι καὶ μεσιτείᾳ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. Χάρισόν με πᾶν ἀγαθόν, ἀναγκαῖον διὰ
τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά μου. Βοήθησόν με διὰ
τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, νὰ ἐκπληρῶ τὸ

ἅγιόν σου θέλημα. Διατήρει πάντοτε εἰς τὴν
ψυχὴν μου τὸν φόβον σου, διὰ νὰ μὴ Σὲ βλά-
πτω, καὶ εὐδόκησον νὰ ζῶ καὶ ν' ἀποθάνω εἰς
τὴν ἀγάπην σου.

Ἐπάκουσον ὦ Κύριε! τὴν δέησιν ἑνὸς παι-
δίου, καὶ συγχώρησον ὅλα μου τὰ ἁμαρτήματα·
ἐπειδὴ ὁ ἀγαπητός σου Υἱὸς ἀπέθανεν ἐπ' ἡμᾶς
ἐν τῇ γῇ, διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀφοῦ ποτε δὲν
ἥμαρτεν ὁ ἴδιος. Τώρα δὲ αὐτὸς κατοικεῖ εἰς
τὸν Οὐρανόν, παρακαλῶν διὰ τὴν σωτηρίαν
μας. Ἄς ᾔηται τὸ ὄνομά του εὐλογημένον εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν!

Πρώτη ἑσπερινή προσευχή τῶν

Παίδων.

ὦ Κύριε Θεέ, ὅστις γνωρίζεις τὰ πάντα!
Σὺ μὲ βλέπεις νύκτα καὶ ἡμέραν.
Συγχώρησόν με Σὲ παρακαλῶ, διὰ χάριν τοῦ

Χριστοῦ, ὅ,τι καλὸν ἐπραξα τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ φύλαξόν με ἀβλαβῆ ὅλην αὐτὴν τὴν νύκτα, ἐνῷ κοιμῶμαι.

Ἐπιθυμῶ νὰ ὑποκύψω ὑπὸ τὴν φροντίδα σου, καὶ νὰ διάγω ὑπὸ τὴν εὐλογίαν σου· διότι εἶσαι Θεὸς πάσης δυνάμεως καὶ ἀπείρου ἐλέους.

Διαφύλαττε ὑγιεῖς τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς μου. Εὐλόγητον τοὺς ἀδελφοὺς καὶ φίλους μου· ὁμοίως δὲ κ' ἐμέ. Κάννε καλὸν εἰς αὐτοὺς πάντοτε καὶ πανταχοῦ, καὶ βοήθητέ με νὰ τοὺς δουλεύω ἐν ἀγάπῃ. Ἀφοῦ δ' ἐκτελέσω τὸ θέλημά σου εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, με τὴν βοήθειαν τῆς χάριτός σου, καὶ ἀπολαύσω ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τὰς εὐλογίας σου, τότε δὲ εἰς τὴν ψυχὴν μου τόπον εἰς τὸν Οὐρανόν, διὰ νὰ συγκατοικῶ ἐκεῖ μετὰ Σοῦ, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ· διότι ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῶν εἶναι ὅλα ἰδικά σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος Ἀμήν!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Διὰ τὴν Κυριακὴν, λεγομένη εἰς τὴν

Πρωΐνήν.

Μὴ με ἀρήτης, ὦ Κύριε! νὰ ἐξαδούσω ταύτην σου τὴν ἡμέραν εἰς ἀμαρτίαν καὶ ἀνοησίαν· ἀλλ' ὁδήγησόν με νὰ Σὲ λατρεύω με γνησίαν εὐχαρίστησιν. Δίδαξόν με νὰ Σὲ γνωρίζω περισσότερο, καὶ νὰ Σὲ δουλεύω καλῆτερα παρὰ πρότερον· διὰ νὰ κατασταθῶ ἰκανώτερος νὰ κατοικήσω εἰς τὸν Οὐρανόν, ὅπου θέλουν εἶσθαι αἰώνιος ἡ θεία λατρεία καὶ δουλεία· Ἀμήν!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Διὰ τὴν Κυριακὴν, λεγομένη μετὴν

Ἑσπερινήν.

ὦ Παντοδύναμε Θεέ! πηγὴ τῶν χαρίτων,
μὴ συγχωρήσης νὰ λησμονήσω ποτὲ τὰ πολ-
λὰ καλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἤκουσα σήμε-
ρον· ἀλλ' εὐδόκησον νὰ μείνωσιν εἰς τὴν καρ-
δίαν μου, πρὸς διόρθωσιν τῆς ζωῆς μου διὰ νὰ
ἐταθῶ ἄξιος ν' ἀποδώσω ἀκριβῆ λόγον δι' αὐτὰ
εἰς τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, ὅταν ἔλθῃ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον τὴν τε-
λευταίαν ἐκείνην ἡμέραν Ἀμήν!

ΣΤΙΧ: 105.

Κυδωνία, οὐκ ἔτι σοι μόνῃ κλέος ἔσται.

Γεώργιος Μάρτυς, καὶ γὰρ ἔχει Κυδωνία.

Ἄλλον, ὃν εἰνεκε Χριστοῦ χτάνον ἄνδρα
ἀπῆνεϊ.

Τὸ εἶπα καὶ ἄνωθεν, καὶ πάλιν τὸ ἐπανα-
λαμβάνω, καὶ δὲν θέλω παύσῃ ποτὲ ἀπὸ τοῦ
νὰ λέγω ἀπὸ ψυχὴν καὶ καρδίαν, εὐλογητός
ὁ Θεός, ὅπου ἀκαταπαύστως δοξαζεῖ τὴν ἀγί-
αν του πίστιν μετὰ τὴν πλέον σταθεράν, καὶ
παβέρνητιζομένην ὁμολογίαν τοῦ Νεομάρτυρος
τῶν Κυδωνιῶν· ὅχι, ὅχι, δὲ μόνον ἐγώ, ἀλλὰ
καὶ κάθε Ὁρθόδοξος Χριστιανός, ὅστις βλέ-
πει καὶ ἀκούει κηρυττομένην παβέρνητιαν πρῶτον
μὲν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν θεότητα, καὶ δεύ-
τερον δὲ, τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου, καὶ τὴν

ἐκασταχοῦ νικῶσαν καὶ θριαμβεύουσαν δύνα-
μιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, ὅπου
ὅλοι ἐξίστου εὐφραίνονται, καὶ μετὰ τὸν Προφητά-
νακτα Δαβὶδ λέγουσι « Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν
τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ » Διότι δὲν εἶμαι βέβαια
ἰδίον τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς ν' ἀντέχη καὶ νὰ
ὑπομένη τὰ τόσα καὶ τόσα δεινὰ, καὶ τέλος
πάντων, μετὰ χαρᾶς νὰ τρέχη εἰς τὴν σφα-
γὴν· διότι κατὰ τὴν πνευματικὴν του ἀπόφα-
σιν « τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσ-
θενεῖς. » Καὶ τί κάμνει; παρρησιάζεται εἰς
τὸ Δικαστήριον τοῦ Ἀγᾶ, καὶ κηρύττει Θεὸν
αληθινὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
καὶ ἀμέσως κατατιγχύνει, ὡς ἀπατηλὴν καὶ βέ-
βηλον τὴν τῶν ἐναντίων θρησκείαν, καὶ τέλος
τί λαμβάνει; λαμβάνει παρὰ τοῦ πρώτου ἀ-
γωνοθέτου Χριστοῦ τοῦ ἀπροσπολήπτου Κρι-
τοῦ τὸν στέφανον τῆς λαμπρᾶς του καὶ ἐνδόξου
Ἀθλήσεως.

Τοῦ τὴν ἱερὰν ἀθλήσιν οἱ τῆς Κυδωνίας
Χριστιανοί, εἶδον μετὰ τοὺς ὀφθαλμούς των, τὰ
δεινὰ καὶ φρικτὰ μαρτύρια, καὶ μετὰ δακρύων
θεοριλῶν ἐδόξασαν τὸν Θεὸν οἱ φιλομάρτυρες.
Πρέπον δὲ καὶ ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ οἱ μὴ ἰδόν-
τες Χριστιανοί, ν' ἀξιωθοῦν καὶ σήμερον τοῦ
δεσποτικοῦ μακαρισμοῦ, ὅπου λέγει, ὅτι « Μα-
κάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες, » δι-
αλὼν ἐκ μόνης τῆς ἀκοῆς, καὶ νὰ δοξάσουν ὅλοι
τὸν Θεόν, ὅπου δεικνύει τὴν θείαν του δύναμιν,
εἰς τὴν ἀσθενεῖαν τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς.

Ὁ δὲ λαὸς μετὰ θερμῶν δακρύων ἐδέετο τοῦ
Θεοῦ, νὰ τὸν ἐνισχύσῃ, καὶ νὰ τὸν ἐνδυναμώσῃ
νὰ τελειώσῃ τὸν θεῖον δρόμον τῆς ὁδηγίας τοῦ
Μαρτυρίου του, καὶ τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς
Ἀθλήσεώς του.

Πῶς ὁ νέος τὴν καρδίαν
 Νὰ φυλάττῃ ἡμπορεῖ;
 Πῶς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν
 Τὴν ζωὴν του μὴ πηρῇ;

Ἡ γραφὴ τὸν προμηθεύει
 Ὁδηγίας ἀσφαλεῖς,
 Μὲ αὐτὰς ἅς προσδεύῃ
 Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς.

Αὕτη εἶν' ὡς λύχνος θεῖος
 Εἰς τὰς ὥρας τῆς νυκτός
 Καὶ ὡς ἥλιος πλουσίως
 Τὴν ἡμέραν δίδει φῶς.

Ἰδοὺ ἥλιος, σελίνη,
 Ἄστρα δὲ τὰ φωτεινά,
 Τακτικῶς καὶ ἐν εἰρήνῃ
 Περιστρέφονται λαμπρά.

Ταῦτα τὸν Θεὸν δοξάζουν,
 Τὴν σοφίαν καὶ τὸν νοῦν,
 Καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους κράζουν,
 Τὸν Θεὸν νὰ ἐπαινοῦν.

Ἀλλ' ὁ λόγος Γεωργίου,
 Εἰς τὸ πνεῦμα φέρει φῶς,
 Τῆς ὁδοῦ τῆς αἰωνίου
 Οὗτος εἶναι ὁδηγός.

Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς μου,
 Οὗτος ἅς μὲ ὁδηγῇ.
 Πᾶσαν θλίψιν τῆς ψυχῆς μου
 Οὗτος ἅς παρηγορῇ.

Τῶν τουρκομάνων τὸν δρόμον,
 Ἀποστρέφωμαι μισῶ
 Ἐπιμόνω δὲ τὸν λόγον
 Τοῦ Κυρίου μου ζητῶ.

ὦ Θεέ!! μὴ συγχωρήσης
Ἀπὸ σέ νὰ πλανηθῶ,
Καὶ ποτὲ μὴ μὲ ἀφήσης
Τὸν Χριστὸν νὰ ἀρνηθῶ.

Φύλαξαί με,
Κράτησέ με,
Μήπως καταβυθισθῶ
Μεταξὺ πολλῶν φροντίδων
Καὶ χιλίων μεριμνῶν
Τὸν καλῆτερόν μου φίλον,
Τὸν Σωτῆρα λησμονῶν.

Ἀπατῶμαι,
Καὶ πλανῶμαι,
Τὰ τοῦ κόσμου ἐρευνῶν
Εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου
Διατί νὰ κολληθῶ;
Ἀπὸ Σέ, Θεέ!! τὸ φῶς μου,
Διατί νὰ μακρυνθῶ;

Εἰς σκοτίαν,
Καὶ πικρίαν,
Διατί νὰ πλανηθῶ;

Δός με χάριν ν' ἀντικρούτω
Τὴν γήινην ἡδονήν
Κάλεσέ με ν' ἀκούσω
Τὴν γλυκεῖάν σου φωνήν.
Παραιτοῦμαι,
Καὶ ἀρνοῦμαι
Πᾶσαν κλίσιν σαρκικὴν.

Ἀπὸ τὰς σκηνὰς τοῦ Τούρκου,
Τὸ λοιπὸν ἅς μακρυνθῶ
Καὶ ἐντὸς τοῦ πνεύματός μου
Πανυσῆχως ἅς συρθῶ.
Καὶ γαλήνην
Καὶ εἰρήνην
Τῆς ψυχῆς μου ἀποκτῶ.

Ἄς ἐμβῶ εἰς τὸ ταμεῖον

Ὡς εἰς τόπον ἱερόν·

Καὶ ἐκεῖ τὴν θύραν κλείων,

Καὶ θερμῶς παρακαλῶν,

Τὸν Χριστόν μου

Καὶ Θεόν μου,

Ἀπαντῶ εἰς τὸ κρυπτόν·

Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ Χριστιανοί! οἵτινες ἐορτάσαμεν Θείᾳ χάριτι τὴν χαρμόσυνον μνήμην τοῦ θείου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, πρέπει νὰ τιμήσωμεν τὸν σεπτὸν Ἱεράρχην τῆς Ἐρμουπόλεως καὶ τῶν Κυθωνιῶν.

Ὁχι, λέγω, μὲ φαγοπότια, ἀλλὰ μὲ λειτουργίας· ὅχι μὲ χοροὺς καὶ τραγῳδία, ἀλλὰ μὲ ὕμνους καὶ δοξολογίας πνευματικὰς· ὅχι, λέγω, μὲ ἔξοδα ἄσωτα καὶ ἐπιβλαβῆ, ἀλλὰ μὲ ἐλεημοσύνας εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς ἀδελφούς μας. Τοιουτοτρόπως κάμνοντες, παρὰ μὲν Θεοῦ, θέλομεν ἔχει σωτηρίαν ψυχικὴν καὶ εὐτυχίαν σταθεράν καὶ πολυχρόνιον· παρὰ δὲ τοῦ Ἁγίου ἱκετηρίαν καὶ προσθεΐαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ εἰρήνης καὶ διαφυλάξεως πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν. Σὺ δὲ θειότατε Γεώργιε, Πατὴρ καὶ προστάτα ἡμῶν, Μάρτυρα, Σὺ ὁ ὅποιος ἐδόξασες τὸν Θεὸν μὲ τὴν ὑπὲρ Θεοῦ τιμίαν ζωὴν σου, καὶ μὲ τὴν ἐνδοξον καὶ λαμπράν σου Μαρτυρικὴν Ἀθλησιν, καὶ ὁ ὅποιος ἐδοξάσθης ὑπὸ τοῦ Πολυευσπλάγχχνου Θεοῦ, πέμψαντος τὸ Πανάγιόν τοῦ Φῶς, ἐπὶ σοῦ, ἐν ᾧ τῇ Ἀθλήσει σου, φύλαττε, δεόμεθα,

καὶ τὴν ἐνδοξοτάτην αὐτὴν πέλιν τῶν Κυδωνίων, ἀπὸ παντὸς κινδύνου, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἵνα ἐτησίως ἐορτάζωμεν μετὰ χαρὰν καὶ εἰρήνην τὴν ἱερὰν μνήμην σου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.!

Τ Ε Λ Ο Σ.

Τῷ δὲ Θεῷ δόξα τε καὶ κλέος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τ Ω Ν

Φιλομεύσων Κυρίων

Συνδρεμητῶν.

ΟΙ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ.

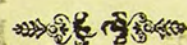
Ὁ Κυκλάδων Δανιὴλ Σώματα 10
Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Μεταμόρφ. 2
Α. Καμπάνης Πρωτοσύγγελος 1
Η. Κυδωνάκης Ἱερεὺς 1
Ιω. Περαιτικὸς Ἱερεὺς 1
Νεόφυτος Κωνσταντινίδης Ἱεροδ. 1
Αγαπῆς Χριστοδούλου Ἱερεὺς 1
Αντώνιος Λεβαντής Ἱερεὺς 1
Μαξιμος Καλομέρης Ἱερεὺς 1
Παππᾶ Μιχαήλ 1

Ὁ Διδασκαλικὸς Κληδός.

Γεώργιος Σερούιος 1
Νικόλαος Φαρδούλης 1

Δημ. Δουραμάνης Σώμ. . . . 1
 Γεώργιος Σουρίας 1
 Ιωάννης Βαλέττας 1
 Αγάπης Πόλιτας 1
 Δημήτριος Σουρμελής 1
 Εμμανουήλ Μαγκάκης 1
 Εμμανουήλ Κρητικίδης 1
 Γεώργιος Κουκουλάς 1
 Π. Ζ. Σπεράντσας 1
 Αναστασία Α. Κονδυλάκη 1
 Σωττίνα Νέντοβιχ 1
 Ελένη Δημητριάδου 1
 Μαριγώ Ψαλτόγλου 1
 Κοκκώνα Χ. Θεοδώρου 1
 Αρτεμησία Δ. Ζάννου 1
 Θεοδώρα Λάμπρου 1
 Αγγελική Γεωργιάδου 1
 Μαριγώ Κουντούρα 1
 Ελένη Δούκα 1
 Μαρία Τυμπαμπόγλου 1
 Γαρουφαλία Τυμπαμπόγλου 1
 Βασιλική Τυμπαμπόγλου 1
 Εγγένεια Βλησίδου 1
 Ειρήνη Βλησίδου 1

Εύχαρης Μ. Νιώτη Σώμ. . . . 1
 Αικατερίνη Βλησίδου 1
 Ειρήνη Έμμανουήλ 1
 Στυλιανή Έμμανουήλ 1
 Καλλιόπη Άλατζόγλου 1
 Κωνσταντίνιτζα Σάλτη 1
 Ζωή Ιω. Μιχάρου 1

Νικόλαος Μεταξάς 1
 Μ. Α. Μακκας 1
 Ρήγας Π. Ρήγας 1
 Γεώργιος Ζ. Καίρης 1
 Ιωάννης Λέστος 1
 Γεώργιος Ιωάννου Βαφίας 1
 Παναγιώτης Πάγκαλος 1
 Δαμιανός Δημητριάδης 1
 Ιωάννης Άθανασίου 1
 Ιωάννης Ραυτάκης 1
 Παναγιώτης Λάμπρου 1
 Μιχαήλ Α. Μηλονάς 1
 Ιωάννης Πλατύδης 1
 Σπυρίδων Βεάκης 1

Νικόλαος Σάλτης	Σώμ.	1
Θεοδοκλής Γ. Καραγιαννάκης		1
Παναγιώτ. Π. Τυμπαμπόγλους		1
Ιωάννης Π. Τυμπαμπόγλους		1
Κωνστ. Π. Τυμπαμπόγλους		1
Νικόλαος Κοντογεωργίου		1
Νικόλαος Πανᾶτος		1
Γ. Παγοῦνος		1
Α. Θ. Κουτζανδρόπουλος		1
Πέτρος Γ. Μέμνος		1
Βασίλειος Μουτοδάκης		1
Αθανάσιος Στεφανόγλους		1
Ελευθέριος Ἐμμανουήλ		1
Παναγιώτης Ζωντανός		1
Αθανάσιος Ζωντανός		1
Πατρικεῦς Ἀνδρέου		1
Αθανάσιος Κουμπάρης		1
Ν. Γιαννιτζίωτης		1
Γ. Ἐμμ. Περδίκας		1
Ιωάννης Ἀγχιᾶς		1
Στέφανος Ῥήγας		1
Μιχαὴλ Δρόσου		1
Λεωνίδας Λαγουρός		1
Κωνσ. Κωνταντινίδης		1

Νικόλαος Βεάκης	Σώμα	1
Τριαντάφυλλος Κουτράκης		1
Ε. Α. Συριάνης		1
Ν. Μεταξᾶς		1
Αντών. Χ. Ἐλευθερίου		1
Α. Οἰκονόμος		1
Γεώργιος Ἰωάννου		1
Ιωάννης Μενέτας		1
Σ. Σκορδῆς		1
Στυλιανὸς Καλιβούρτζης		1
Μ. Ἐμμ. Ἡλιάδης		1
Γ. Γαρθαληνόπουλος		1
Κ. Χ. Κουτσοδόντης		1
Λεωνίδης Κούρτης		1
Βασίλειος Γιαννούτσος		1
Ιωάννης Τζιλαλῆς		1
Δημήτριος Καραμαλῶνας		1
Παντολέον Πύργος		1
Ἐμμανουήλ Καλμούκης		1
Γεώργιος Σταμ. Καλημέρης		1
Γ. Κ. Γιαννιτζίς		1
Μ. Πισσίας		1
Ἀναστάσιος Δ. Μαρχαντώνης		1
Αντώνιος Μπενάκης		1

Νικόλαος Σάλης Σώμ. . . 1
 Θεοδοκλής Γ. Καραγιαννάκης . . 1
 Παναγιώτ. Π. Τυρπαμπόγλους . . 1
 Ιωάννης Π. Τυρπαμπόγλους . . 1
 Κωνστ. Π. Τυρπαμπόγλους . . 1
 Νικόλαος Κοντογεωργίου . . 1
 Νικόλαος Πανᾶτος . . 1
 Γ. Παροῦνος . . 1
 Α. Θ. Κουτζανδρόπουλος . . 1
 Πέτρος Γ. Μέμνος . . 1
 Βασίλειος Μουτοδάκης . . 1
 Αθανάσιος Στεφανόγλους . . 1
 Ελευθέριος Ἐμμανουήλ . . 1
 Παναγιώτης Ζωντανός . . 1
 Αθανάσιος Ζωντανός . . 1
 Περικλεὺς Ἀνδρέου . . 1
 Αθανάσιος Κουμπάρης . . 1
 Ν. Γιαννιτζίωτης . . 1
 Γ. Ἐμμ. Περδίκης . . 1
 Ιωάννης Ἀγκᾶς . . 1
 Στέφανος Ρήγας . . 1
 Μιχαὴλ Δρόσου . . 1
 Λεωνίδας Λαγουρός . . 1
 Κωνσ. Κωνσταντινίδης . . 1

Νικόλαος Βεάκης Σώμ. . . 1
 Τριαντάφυλλος Κουτράκης . . 1
 Ε. Α. Συριάνης . . 1
 Ν. Μεταξᾶς . . 1
 Αντών. Χ. Ἐλευθερίου . . 1
 Α. Οἰκονόμος . . 1
 Γεώργιος Ἰωάννου . . 1
 Ιωάννης Μενέτας . . 1
 Σ. Σκορδῆς . . 1
 Στυλιανὸς Καλιβούρτζης . . 1
 Μ. Ἐμμ. Ἡλιάδης . . 1
 Ε. Γαρδαληνόπουλος . . 1
 Κ. Χ. Κουτσοδόντης . . 1
 Λεωνίδης Κούρτης . . 1
 Βασίλειος Γιαννούτσος . . 1
 Ιωάννης Τζιλαλῆς . . 1
 Δημήτριος Καραμαούνας . . 1
 Παντολέον Πύργος . . 1
 Ἐμμανουήλ Καλμούκης . . 1
 Γεώργιος Σταμ. Καλημέρης . . 1
 Γ. Κ. Γιαννιτζής . . 1
 Μ. Πισσίας . . 1
 Ἀναστάσιος Δ. Μαρχαντώνης . . 1
 Αντώνιος Μπενάκης . . 1

Ιωάννης Ἀναστασίου Σωμ. . .	1
Νικόλαος Γ. Λάζου	1
Δημήτριος Τσέτας	1
Αθανάσιος Κυριτσόπουλος	1
Ιάκωβος Φουστάνας	1
Ηλίας Π. Οικονομόπουλος	1
Δημήτριος Π. Οικονομόπουλος	1
Κωνσταντῖνος Παμπουρέλης	1
Χαράλαμπος Παππᾶ Ἐλευθερίου	1
Νικόλαος Σκόρδιας	1
Αδαμάντιος Στεφάνου	1
Αλέξανδρος Τσουβελάκης	1
Γ. Τελιάνογλους	1
Μιχαήλ Βελούδιος	1
Δημήτριος Καβαλιώτης	1
Αθανάσιος Παυροκεφάλας	1
Εὐστράτιος Γκισκίνης	1
Δ. Πάφιας	1
Δ. Τριανταφύλλου	1
Μιχαήλ Ζωγράφου	1
Ανδρέας Παππᾶς	1
Νικόλαος Παῖδας	1
Αντώνιος Χ. Ἰωάννου	1
Ιωάννης Μπουζητζάρης	1

Ιωάννης Χρυσάφης Σωμ. . . .	1
Αντώνιος Τζάνης	1
Εὐστράτιος Κρᾶς	1
Κωνσ. Χ. Μπάος	1
Πέτρος Νᾶνος	1
Χαντζῆ Κοσμᾶς	1
Χρῆστος Λοιδωρίκης	1
Αντώνιος Δ. Δενδρινός	1
Β. Ν. Παγκῶστας	1
Ν. Κοσενάκης	1
Α. Χαστᾶς	1
Εμ. Ν. Ἀνδρουλάκης	1
Κ. Γ. Ἐκτατόπουλος	1
Δ. Βλαστός	1
Θεόδωρος Περάτικος	1
Εμ. Ρεμβίκος	1
Μιχαήλ Κ. Ἱερόπουλος	1
Ν. Τζεργλέντης	1
Αθ. Πατρίκος	1
Μιχαήλ Νικολάου	1
Εὐστράτιος Πατρίκος	1
Ηλίας Δημ. Φιλόπουλος	1
Κωνστ. Πισσίας	1
Μιχαήλ Σπῖνος	1

Α. Κ. Ζερβουδάκης	Σώμα . . .	I
N. E. Φαμπιάτος		I
Μιχαήλ Πατρώνας		I
Ιω. Κράς		I
Θεόδωρος Λάμπρου		I
Ιωάννης Ζ. 'Αμέντας		I
N. Μάγκας		I
A. Μπούρος		I
Βασίλειος Δοῦκας		I
Δ. Κ. Μαρούκης		I
Γεώργιος Καρπετάς		I
Θεμιστοκλῆς Παντελῆς		I
Γ. Γόγος		I
N. Π. Γιουρδῆς		I
Γεώργιος Στεφάνου		I
Απόστολος Νικολάου		I
Βασίλειος Καλούδης		I
Φ. Π. 'Αγγελίδης		I
Κ. 'Αγγελίδης		I
Ελευθέριος Γ. Γλύφης		I
Δ. 'Ιωάννου		I
Απόστολος Μπόμπολας		I
Αλέξανδρος Μπαρινόπουλος		I
Γεώργιος Δ. Παταῦνας		I

Γ. Παναγιώτου	Σώμα . . .	I
N. Α. Χαρίλαος		I
Αναττάσιος Λεβεντέρης		I
Μανώλης Μηλονᾶς		I
Ιωάννης Λεριός		I
Ιωάννης Κουτουτζίδης		I
Ιωάννης 'Ελευθερίου Σαλύμπας		I
Σάμιος Νικολάου		I
Μιλτιάδης 'Απαλῦρας		I
Ανδρέας Πουτοῦ		I
Αριστομένης Ν. Λέτζος		I
N. Ζαχαριάδης		I
Αντώνιος Γεωργίου		I
Χαράλαμπος Παναγιώτου		I
Φραγκούλης Λυμπίδης		I
N. Εὔστ. Ψύλλος		I
Παρασκευᾶς Λέσβιος		I
Δ. Π. 'Αθανασίου		I
N. Βουρβουχάκης		I
N. Παππαδάκης		I
N. Βρυσουδάκης		I
Οθων Κανέλλος		I
Δ. Σιγανός		I
Παναγιώτης Δαμιανός		I

Γ. Λαμπρινού	Σῶμα	Ι
Ιωάννης Ν. Ήξαρχόπουλος		Ι
Ευστράτιος Γρηγ. Παπαδέπουλος		Ι
Σταῦρος Χρ. Δημητρίου.		Ι
Ιωάννης Κερατάρης Θηραίος		Ι
Φ. Δημητριάδης		Ι
Περικλῆς Φραγκάκης		Ι
Ιωάννης Κριματζῆς		Ι
Π. Κωστάλας		Ι
Λεωνίδας Γ. Λαλές		Ι
Ιωάννης Βρυσιώτης		Ι
Χρῆστος Ἀποστολίδης		Ι
Δ. Χαβιάρης		Ι
Σταῦρος Θ. Κωνσταντίνου		Ι
Γαβριήλ Ἀράγκης		Ι
Εμμανουήλ Κωνσταντίνου		Ι
Λεωνίδας Ν. Ζαλάμπας		Ι
Μ. Θεοδώρου Σαματούρας		Ι
Δ. Η. Οἰκονόμου		Ι
Εὐθύμιος Σ. Ἀλληλοῦϊας		Ι
Εὐάγγελος Γ. Βλαχάβας		Ι
Εὐθύμιος Γεωργιάδης		Ι
Παναγιώτης Τζεσμελῆς		Ι
Γ. Ιω. Μικάρου		Ι

Κ. Κολοιόπουλος	Σῶμα. . . .	Ι
Δ. Θ. Τομπανάκης		Ι
Πέτρος Δημητριάδου		Ι
Γ. Ἰω. Θεοδώροπουλος		Ι
Γ. Ἐμμ. Καραγεωργίου		Ι
Εὐάγγελος Δημητρίου		Ι
Ιωάννης Α. Κοσμᾶς		Ι
Γρηγόριος Χ. Γεωργίου		Ι
Σπῆρος Τζίπος		Ι
Θεόδωρος Παπκᾶς		Ι
Ν. Μαντάνης		Ι
Εμμανουήλ Πέρκος		Ι
Ιωάννης Ταυλάκος		Ι
Νικόλαος Κουτζαπάνης		Ι
Δ. Ἰωάννου Θεσσαλονικεύς		Ι
Εὐάγγελος Ζαχαρόπουλος		Ι
Ανδρέας Κατεχάκης		Ι
Κωνσταντῖνος Μανός		Ι
Κωνσταντῖνος Π. Ἀλλατζόγλου		Ι
Ιωάννης Καπῆς		Ι
Γ. Φιλόπουλος		Ι
Δημήτριος Κατζάβης		Ι
Ιωάννης Κουμάκης		Ι
Ν. Γ. Νικολιάδης		Ι

Λεωνίδας Μ. Φώσκολος Σῶμα . .	I
Ιωάννης Α. Καπαριανός	I
Εμμανουήλ Ν. Χέλμης	I
Σάββας Νικολάου	I
Αντώνιος Ν. Παρασκευᾶς	I
Γ. Δ. Ντρίτσας	I
Αντώνιος Σάββα Νικολάου	I
Φώτιος Ἰωσήπου	I
Λεωνίδας Καραμαούνας	I
Γαβριήλ Μ. Σαραθράκης	I
Σταμάτιος Ῥές	I
Αριστίδης Στυλιανίδης	I
Κωνσταντῖνος Ἀγαλόπουλος	I
Γ. Α. Καπαριανός	I
Στέφανος Κατσούφρης	I
Ν. Στεργίου Χρυσοφός	I
Χατζῆ Παναγιώτης Θεοδωρίδης	I
Ξένος Στελιανός	I
Κωνσ. Παντελάκου Τάλος	I
Ιωάννης Κ Κωστόπουλος	I
Γ. Π. Ταμπαλῆς	I
Ιωάννης Α. Κέλπερης.	I
Γ. Κ. Γιαννίτζης	I
Γ. Ἀποστολίδης	I

Ιωάννης Μίκaros Σῶμα	I
Ανδρέας Κοσμάς	I
Ανδρέας Ἐλευθερίου	I
Ανδρέας Κεφάλας	I
Γεώργιος Χειλᾶς	I
Δημήτριος Καλημέρης	I
Ε. Γιάνναρης	I
Νικόλαος Χειλᾶς	I
Γ. Εὐσταθίου Βελτζόγλου	I
Ν. Γηλάρδης	I
Μανώλης Ν. Πίστολος	I
Παναγιώτης Θηβαῖος	I
Γεώργιος Ἰωάννου	I
Αθανάσιος Τσακαλέλης	I
Κωνσταντῖνος Πολυχρόνης	I
Κωνσταντῖνος Μεσαριτάκης	I
Κωνσ. Θεοδώρου Σαρατούρας	I
Θεόδωρος Μαρμαράκης	I
Αργύριος Μαρτέλος	I
Εμμ. Χ. Ζερβουδάκης	I
Ν. Κρότζος	I
Χρυσ. Α. Παππᾶ Ζαχαρίου	I
Ν. Γ. Καπονικολόπουλος	I
Δ. Σκαπνῆς	I

Ναπολέον Σερούιος	Σώμ. . .	I
Σ. Ι. Μιταράκης		I
Κωνσταντίνος Ψέγκος		I
Μιλτιάδης Κ. Πλατύς		I
Δ. Κατζάνης		I
Δ. Μάγκος		I
Αριστίδης Μαυρούδης		I
Ιωάννης Ψήγας		I
Γ. Μήτρης		I
Γεώργιος Κοτζεπάνης		I
Δ. Χ. Ἀποστόλου		I
Θεόδωρος Σαμονᾶς		I
Εμμανουήλ Α. Κριαρᾶς		I
Α. Γ. Καλμούκης		I
Παναγιώτης Τσοβελάκης		I
Ιωάννης Κ. Σαρίκας		I
Μ. Καπαριανού		I
Ιωάννης Μάσγας		I
Γ. Γερασιμάκης		I
Ιωάννης Ν. Αὐγουστίνου		I
Σ. Γ. Σκυλίτζης		I
Ιωάννης Κουτσομιτέλης		I
Κωνσταντίνος Καθίκουρης		I
Κυριάκος Ἀλεξίου		I

Κυριάκος Παγόνης	I
Αναστάσιος Θεοφάνης	I
Κωνσταντίνος Δαγιάκος	I
Ζαφύριος Πολυχρονίου	I
Δημήτριος Κρανιδιώτης	I
Αντώνιος Βλαχου	I
Βασίλειος Πούλου	I
Ιωάννης Μορίτης	I
Στυλιανὸς Ν. Τσούρου	I
Ανάργυρος Φραγκάκης	I
Ανανίας Ἀναστασίου	I
Ν. Ἐμμανουήλ	I
Γ. Μακράθης	I
Νάσης Περγαμᾶλης	I
Κωνσταντίνος Βαρσαμῆς	I
Αντώνιος Ἐλευθερίου	I
Αντώνιος Ν Βούργαρης	I
Δημήτριος Α. Οικονόμος	I
Ιωάννης Περδίκης	I
Μιχαήλ Δαμιανός	I
Ν. Μιχαλιόλας	I
Κυριαζῆς Ἐμμ. Παρδάκας	I
Μανώλης Φραγ. Γρυπάρης	I
Ξενοφου Πρίντζης	I

Παναγιώτης Κλεάνθης	Σῶμα . .	Ι
Δημήτριος Ἰωάννου	Κορόλογος	Ι
Γ. Φραγκόπουλος		Ι
Κωνσταντῖνος Τόπακας		Ι
Μιχὲς Τόπακας		Ι
Γεώργιος Καράλης		Ι
Γεώργιος Χ. Σπήρου		Ι
Εὐστράτιος Κότζιφας		Ι
Γεώργιος Κουτζίναρης		Ι
Βασίλειος Δημητρίου		Ι
Δ. Μῆτρος		Ι
Κωνσταντῖνος Λοῦρος		Ι
Δ. Χ. Αντωνίου		Ι
Ιωάννης Προύταλης		Ι
Κωνσταντῖνος Πάρλας		Ι
Ιω. Ν. Πλέσκας		Ι
Κ. Θ. Σιγαλός		Ι
Ιωάννης Ρώτσου		Ι
Μιχαὴλ Κωκύνης		Ι
Ελευθέριος Χ. Ζαχαρίου		Ι
Χρῆστος Χ. Ζαχαρίου		Ι
Κοτσιφάκης Κρής		Ι
Ιωάννης Ἐμμανουήλ		Ι
Αθανάσιος Ὀρφανός		Ι

Εὐστράτιος Πατέστος	Σῶμα . . .	Ι
Εὐστράτιος Καλαϊτζῆς		Ι
Αντώνιος Αλεξάνδρου		Ι
Γεώργιος Πιταλῆς		Ι
Νικόλαος Καροφίλης		Ι
Παναγῆς Κουγιουμπτζῆς		Ι
Εμμανουήλ Χρήστου Π.		Ι
Ηλίας Γ. Τζιτσόπουλος		Ι
Δ. Ζαφυρόπουλος		Ι
Αθανάσιος Χ. Ἀλεξίου		Ι
Εὐστράτιος Καλογρίδης		Ι
Ιωάννης Παππαδόπουλος		Ι
Εὐάγγελος Μαρκουλίδης		Ι
Π. Α. Χαρίλαος		Ι
Ιωάννης Κουκουλᾶς		Ι
Α. Ν. Σαλβάγος		Ι
Ιωάννης Πολιουδάκης		Ι
Ν. Δ. Ἡλίας		Ι
Θεοδόσιος Μιχαήλ		Ι
Εὐθύμιος Κοτζαμάνης		Ι
Δημήτριος Σχανδαλίδης		Ι
Δημοσθένης Θεοδωρίδης		Ι
Δημήτριος Μάσκας		Ι
Αντώνιος Παξιμαδῆς		Ι

Στυλιανὸς Λάμπρου	Σῶμα	Ι
Ιωάννης Ἀ. Πατρινὸς		Ι
Κων. Δ. Γαλάτης		Ι
Κ. Πρώιος		Ι
Εμμ. Παππαδάκης		Ι
Μ. Ἀνδρεάδης		Ι
Στέφανος Κορέσης		Ι
Αγγελῆς Ἰω. Λυμπέριος		Ι
Αλέξανδρος Γεωργαντόπουλος		Ι
Μιχαὴλ Π. Δαμαλάς		Ι
Η. Περιφανάκης		Ι
Παναγιώτης Νικολάου		Ι
Εμμ. Σκοπελίτης		Ι
Δημήτριος Τρυγώνης		Ι
Γεώργιος Σκεβάκης		Ι
Ιωάννης Α. Βουραζιανός		Ι
Θεόδωρος Μάγκας		Ι
Παναγιώτης Παγτζαβανέλης		Ι
Κωνσταντῖνος Χριστοδούλου		Ι
Γεώργιος Μαϊδῆς		Ι
Κωνσταντῖνος Καρακατζάνης		Ι
Ιωάννης Α. Ασλάνης		Ι

